

Życzenia A. Zawadzkiego dla narodu Indii

W związku z świętem narodowym Indii przewodniczący Rady Państwa — Aleksander Zawadzki wysłał następującą depeszę:

JEGO EKSCIELENCJA
PAN DR RAJENDRA PRASAD
PREZYDENT
REPUBLIKI INDII
NEW DELHI

Z okazji święta narodowego republiki Indii miło mi przesłać Waszej Ekscelencji gorące gratulacje w imieniu Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, narodu polskiego i moim własnym. Łączę serdeczne życzenia szczęśliwej przyszłości i dobrobytu dla szlachetnego narodu hinduskiego oraz szczęścia osobistego dla Waszej Ekscelencji.

Aleksander Zawadzki
przewodniczący
Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Głos WIELKOPOLSKI

CZY
TEL
N:K

Poznań
wtorek
26 stycznia
1960

Rok XVI Wydanie A B

Cena 50 gr

Nr 21 (4969)

W 1960 roku zaspokojenie istotnych potrzeb przemysłu lekkiego

Modernizacja i przebudowa 130 placówek

Podobnie, jak w 1959 r., również i w tym roku przeznaczą się na inwestycje w przemyśle lekkim pokaźną sumę 2.266 mln. zł. Tegoroczny plan charakteryzuje koncentracja nakładów na najpilniejsze potrzeby i na dokończenie inwestycji, które szybko dadzą efekty produkcyjne.

woczesne, wysoko wydajne oraz uzupełnianie parku maszynowego.

W tym roku unowocześniać się będzie i rozbudowywać ogółem przeszło 130 przedsiębiorstw różnych branż przemysłu lekkiego. Nowe przedziałnie powstaną m. in. w Kaliskiej Fabryce Pluszu i Aksamitu, oraz w Siedleckich Zakładach Przemysłu Dzwierskiego.

Tegoroczne inwestycje, obok zwiększenia produkcji, mają także na celu dalszą poprawę jakości wyrobów i rozszerzenia ich asortymentu.

Na zakup nowych maszyn i urządzeń przeznaczają się w tym roku 1.200 mln. zł, z czego ponad 70 proc. — na dostawy z importu. (PAP)

Dotyczy to przede wszystkim przedziałni bawełnianych i wełnianych. Przedziałni bowiem jest podstawowym półproduktem, warunkującym dalszy wzrost wytwórczości tkanin i wyrobów dzwierskich. W następnej kolejności uwzględniono potrzeby przemysłów: garbarskiego i dzwierskiego.

Jako główny kierunek rozbudowy, przyjęto w przemyśle lekkim modernizację, a więc: konstrukcję i wymianę starych maszyn i urządzeń w istniejących zakładach na no-

wielkie moce nie mogą w sprawie Niemiec podejmować żadnej decyzji — będącej nie w smak rządowi bońskiemu. W rzymskich kołach politycznych wywołało to komentarze stwierdzające odbudowę osi Bonn — Rzym. (PAP)

Montaż osi Rzym — Bonn?

W komunikacie opublikowanym w niedzielę na zakończenie rozmów włosko-niemieckich na pierwsze miejsce wybijają się zasadniczo dwa zagadnienia.

Obie delegacje uzgodniły mianowicie, że sprawa berlińska może być rozwiązana tylko zgodnie z postanowieniami konferencji paryskiej NATO z grudnia 1959 r., a jednocześnie stanęły na stanowisku, iż w rokowaniach między Wschodem a Zachodem nie może za paść żadna decyzja bez zgody zainteresowanych krajów.

W obu wypadkach uważa się w Rzymie, że strona włoska poszła w stosunku do Ade nauera na ustępstwa.

Potwierdzone zostało mianowicie odrzucenie przez kancelarię NRF postępow, jakie zostały osiągnięte w czasie zeszłorocznej konferencji w Genewie, zaś punkt drugi stanowi pewne „ostrzeżenie”, iż

Milicja walczy z kultem Bachusa

Kilkunastodniowa akcja antyalkoholowa przeprowadzona przez wielkopolską Milicję przyniosła bardzo obfity plon. I tak np. wszczęto 69 dochodzeń przeciwko personelowi sklepów MHD, PSS i GS-ów o sprzedaż alkoholu w dni zakazane. Zlikwidowano także 5 melin pijackich w Kole Ostrzeszowie, Środzie i Poznaniu. Cena 0,5 litr. wódki w tych przybytkach Bachusa wynosiła najczęściej 50 zł.

Inny poważny sukces to likwidacja w powiecie tureckim i kaliskim 6 bimbrowni. Największa znajdowała się w Małkowie (pow. Kalisz), gdzie podczas rewizji w zagrodzie Józefa Woźniaka znaleziono 100 litrów zacieru oraz komplet urządzeń do pędzenia samogonu. Niezależnie od tego podczas akcji złapano na gorącym uczynku sprawców kradzieży spirytusu (w Lesznie), piwa (w poznańskim browarze) oraz winnych nielegalnego rozprowadzania wyrobów cukierniczo-piekarniczych (w Kępnie).

Należy dodać, że w ub. roku w województwie poznańskim milicja zatrzymała 9464 osoby za zakłócanie po pijanemu spokoju publicznego. (ak)

Modernizacja naszej floty

Nasza flota oceaniczna ulega stałej modernizacji. W ciągu najbliższych 5 lat wycofanych zostanie z eksploatacji 10 najstarszych statków, a ich miejsce zajmą jednostki nowoczesne. Tak więc wycofany zostanie m.in. M/S „Romuald Traugutt”, który już 47 lat pływa po morzach i oceanach świata, a obecnie obsługuje regularną linię indyjską. (PAP)

Uchwała IV plenum KC PZPR w sprawie rozwoju techniki

Komitet Centralny PZPR stwierdza, że dalszy, szybki rozwój sił wytwórczych kraju i pomyślna realizacja zadań gospodarczych w latach 1960—1965, uchwalonych przez III Zjazd Partii, zależy będzie w pierwszym rzędzie od stopnia opanowania przez naszą gospodarkę nowoczesnej techniki.

Socjalistyczne stosunki produkcyjne, planowy charakter naszej gospodarki umożliwiają oparcie w szerokim zakresie naszej produkcji o zdobyte wiedzy i nauki, i szybki wzrost na tej drodze wydajności pracy. Postulat unowocześnienia naszego przemysłu i innych gałęzi gospodarki narodowej, w możliwie krótkim okresie jest w pełni realny. Wymaga to postawienia sprawy postępu technicznego w centrum uwagi całej partii i całego społeczeństwa i zasadniczego usprawnienia planowania i organizacji prac naukowo-badawczych oraz praktycznego wdrażania do produkcji krajowych i zagranicznych zdobyczy nauki i techniki.

GLÓWNE KIERUNKI WALKI O POSTĘP TECHNICZNY

1 Nowy plan pięcioletni na lata 1961—65 powinien śmiało i konkretniej niż miało to miejsce dotychczas, określić formy, kierunki i zasięg postępu technicznego we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, ze szczególnym uwzględnieniem przemysłu. Dyrektywę planu w tym zakresie winny być przez organa planujące sprecyzowane w oparciu o twórczy wkład myśli najbardziej produkujących robotników i pracowników umysłowych przedsiębiorstw produkcyjnych i placówek nauko-wo-badawczych, projektowych i konstrukcyjnych.

2 Doświadczenia produkcyjnych przedsiębiorstw ujawniły poważne rezerwy wzrostu produkcji i obniżenia jej kosztów, wskazując, jak wielkie są możliwości uzyskania szybszego postępu naszej gospodarki w drodze: modernizacji, rekonstrukcji technicznej i rozbudowy istniejących urządzeń i zakładów.

W licznych przypadkach okazało się, że można zrezygnować z nowych, kosztownych inwestycji, podejmując śmiało zamierzenia w dziedzinie pełniejszego wykorzystania posiadanych powierzchni produkcyjnych, usuwania tzw. wąskich gardeł, hamujących postęp produkcji całych przedsiębiorstw, a nawet gałęzi wytwórczych. Wymiana przestarzałych urządzeń i unowocześnienie procesu technologicznego zapewniają osiągnięcie w starych zakładach pracy wysokich wskaźników technicznych i wydajności pracy w oparciu o kwalifikowane kadry i tradycje produkcyjne. Komitet Centralny zaleca opracowanie w resortach, zjednoczeniach i przedsiębiorstwach, w ścisłej współpracy z biurami projektowymi, konstrukcyjnymi i placówkami badawczymi, dalszych środków i projektów modernizacji i rekonstrukcji technicznej posiadanych urządzeń wytwórczych, jako najbardziej efektywnej, najtańszej drogi do wzrostu produkcji, podniesienia jej jakości i obniżenia jej kosztów. Komisja planowania i resorty opracować powinny program produkcji nowych urządzeń, uwzględniając zadania szybszej — niż to dotąd było planowane, modernizacji i rekonstrukcji technicznej posiadanych zakładów, kosztem odpowiedniego zmniejszenia nakładów inwestycyjnych na nowe obiekty.

3 Podstawowym kierunkiem postępu technicznego w konkretnych warunkach naszego kraju, — jest mechanizacja robót ciężkich i pracochłonnych we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej w celu osiągnięcia zasadniczego wzrostu wydajności pracy, przy jednoczesnym zmniejszeniu wysiłku fizycznego robotników i poprawie warunków bezpieczeństwa i higieny pracy. W pierwszej kolejności należy zmechanizować masowe prace ładunkowe w przemyśle, budownictwie, transporcie, roboty ziemne oraz transport wewnątrz-zakładowy. Dla realizacji tego zadania nie-

zbędne jest rozwinięcie na szeroką skalę krajowej produkcji różnego rodzaju podnośników mechanicznych, przenośników, wózków widłowych itp. urządzeń, przechodząc w tej produkcji na wielkie serie w celu zasadniczego jej potanień. Mechanizacja prac przedmiotowych winna opierać się w coraz szerszym zakresie o masową produkcję znormalizowanych pojemników. W gałęziach gospodarki narodowej szczególnie zaniebanych pod względem mechanizacji oraz tam, gdzie prace ładunkowe i transportowe mają szczególnie zmasowany charakter, np. w górnictwie, terminy oraz środki mechanizacji powinny być szczegółowo sprecyzowane, zarówno w wieloletnich, jak i rocznych planach gospodarczych.

Szczególnie szybki postęp w omówionym zakresie powinien być osiągnięty w ślaskim okręgu przemysłowym. Równocześnie należy w określonych gałęziach przemysłu postawić zadania kompleksowej mechanizacji, obejmującej zarówno główne jak i pomocnicze procesy produkcyjne, a także procesy kontroli, prace remontowe. Wymaga to opracowania zespołów maszyn obejmujących cały cykl produkcyjny.

4 Szerokiemu, obejmującemu całość gospodarki narodowej programowi mechanizacji towarzyszyć winien sukcesywny rozwój automatyzacji na wybranych odcinkach produkcji gwarantujących największą efektywność ekonomiczną.

Gałęziami produkcji, gdzie przede wszystkim automatyzacja może i powinna mieć już w najbliższym okresie szersze zastosowanie są energetyka, chemia, hutnictwo, masowa wielkoseryjna produkcja w przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym zwłaszcza w dziedzinie procesów produkcji zagrażających zdrowiu pracowników i uciążliwych dla otoczenia.

Najpilniejszym zadaniem w rozwoju automatyzacji jest stworzenie wyspecjalizowanego w tym zakresie zaplecza naukowego, projektowego i konstrukcyjnego. Rosnący zgodnie z ogólnosiwiatową tendencją zakres automatyzacji produkcji przemysłowej stawia przed przemysłem maszynowym pilne zadania rozwinięcia produkcji maszyn i urządzeń wyposażonych w niezbędna aparaturę kontrolno-pomiarową i regulacyjną oraz aparatury kontrolno-pomiarowej i elementów automatyki dla układów regulujących i sterowniczych. Należy rozpocząć w pięcioletniu 1961—1965 w przemyśle elektronowym produkcję maszyn matematycznych i ich zespołów dla potrzeb automatyzacji procesów produkcyjnych.

5 Podstawowym warunkiem postępu technicznego jest wyposażenie głównych dziedzin gospodarki narodowej w nowoczesne, dobre jakościowo i ekonomiczne w eksploatacji środki produkcji. Dotyczy to szczególnie obrabiarek, maszyn i urządzeń dla rolnictwa, energetyki, hutnictwa, aparatury chemicznej, maszyn włókienniczych, maszyn i aparatów elektrycznych oraz środków transportu. (Ciąg dalszy na str. 2)

Po krwawej niedzieli w Algierze względny spokój

Sytuacja w Algierze przedstawiała się w poniedziałek następująco: zbuntowani ekstremiści zajmują nadal „obóz warowny”, w którym zabarykadowali się od niedzieli wieczór. Podczas gdy jedni trwają na posterunkach bojowych, inni wzmacniają barykady. Agencja France Presse podaje, że o godz. 8 rano zostały zrzucone z helikoptera ułotki z ordęm gen. de Gaulle'a. Ekstremiści zniszczyli je natychmiast.

Według zgodnych doniesień, siły zbuntowanych ekstremistów wynoszą od 300 do 800 ludzi. Rozgłoszono radiowo „Europe nr 1” informuje o istnieniu dwóch grup ekstremistów. Jedna obsadza dwie barykady na ulicy Charles Peguy. Drugą grupą okupującą gmach uniwersytetu, kieruje deputowany Pierre Lagaille. Około 150 ekstremistów rozporządza bronią maszynową. Rozgłoszono Luksemburska informuje, że zbuntowani ekstremiści odmówili zastosowania się do rozkazu złożenia broni, wydanego przez naczelnego dowódcę sił francuskich w Algierii.

Analizując sytuację w Algierze, paryski korespondent PAP podkreśla, jawnie faszystowski charakter niedzielnych demonstracji oraz to, że demonstracja była zorganizowana akcją bojową; demonstranci wystąpili uzbrojeni, w mundurach ze specjalnymi opaskami. (PAP)

Splonęli żywcem

W jednym z domów w Manning (Południowa Karolina) bak z naftą, znajdujący się w pobliżu nieosłoniętego paleniska, przewrócił się i zapalił. W rezultacie żywcem splonęło 6 Murzynów.

Zajścia w Afryce

W Cato Manor (Pidn. Afryka), doszło w niedzielę do demonstracji, podczas której nastąpiły starcia z policją w czasie których zginęło 11 policjantów. Po obu stronach są również ranni.

Zderzenie statków

W pobliżu Portsmouth w poniedziałek zderzyły się dwa statki pływające Kanałem la Manche. Są to tankowiec norweski i parowiec amerykański. Oba statki są ze sobą szczerpione i zupełnie zatarasowały wejście do portu w Southampton.

Faszysta przed sądem

B. oficer SS, kolejny komendant szereg hitlerowskich obozów koncentracyjnych, 53-letni Franz Hoffmann, odpowiadać będzie za zbrodnie popełnione w latach władzy hitlerowskiej, przed trzema różnymi sądami. Za zbrodnie popełnione na więźniach Oświęcimia Hoffmann odpowie przed sądem przysięgłych we Frankfurcie nad Menem. Za inne odpowiadać będzie przed trybunałem w Monachium i Hechlingen. (lg)

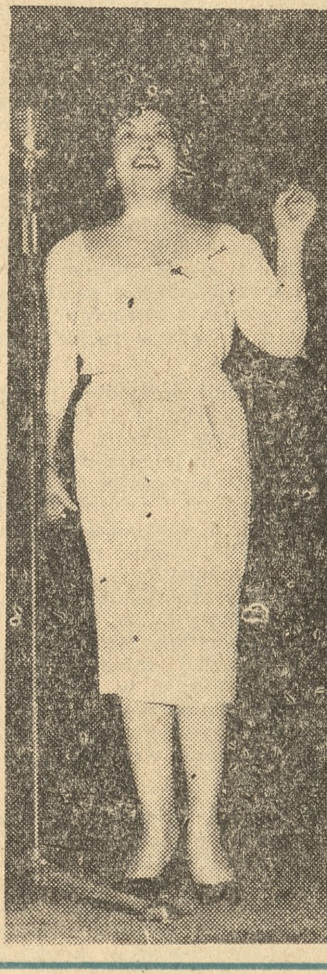
Odczyt lektora KC PZPR

Komitet Wojewódzki PZPR w Poznaniu zawiadamia, że w dniu 26 bm. o godz. 17, w sali konferencyjnej KW, lektor KC PZPR wygłosi odczyt na temat:

ZADANIA W DZIEDZINIE
UPORZĄDKOWANIA
STYLU I METOD
W ZARZĄDZANIU
GOSPODARKĄ

Na powyższy odczyt zaprasza się aktyw partyjny i gospodarczy.

Oczekujcie Variété!

Już w najbliższą środę odbędzie się w Śremie koncert piosenki i tańca międzynarodowego

VARIÉTÉ

Udział biorą:

- Eddy Kazassian — znakomity pianista i kompozytor popularnych melodii rozrywkowych, z Sofii,
- Sekcja rytmiczna,
- Leja Ivanova (Bułgaria) — solistka radiowa z Sofii
- Jean Aleksandrov (Bułgaria) — król piosenki estradowej,
- Duet Jurida (Węgry) — po sukcesach w Egipcie, Czechosłowacji, Rumunii i Bułgarii (taniec ekscentryczny),
- Eva Kiraly (Węgry) — taniec charakterystyczny — artystka budapeszteńska
- Leon Ard — konferansjerka.

W programie liczne piosenki jazzowe i inne, tańce cygańskie, step, rock a'roll oraz monologi i doskonała konferansjerka.

Koncert warto zobaczyć! Okazja jakich mało gdyż artyści wystąpią wyjątkowo tylko w paru miejscowościach Wielkopolski.

Uchwała IV plenum KC PZPR

(Ciąg dalszy ze str. 1)

sportu. Dokonanie w tej dziedzinie zasadniczego postępu oraz osiągnięcie poziomu dorównującego technice światowej jest najważniejszym zadaniem przemysłu maszynowego na najbliższe lata.

Równolegle należy zwrócić uwagę na systematyczne rozszerzanie asortymentu, podniesienie jakości i obniżenie kosztów produkcji artykułów rynkowych szerokiego użytku odgrywających coraz większą rolę w zaopatrzeniu ludności miast i wsi. W nowych konstrukcjach i przy stałym doskonaleniu produkowanych maszyn i urządzeń należy zwrócić uwagę na zmniejszenie ich gabarytów i ciężaru oraz stosowanie lepszych i tańszych tworzyw.

Niezwykle poważne są zadania w zakresie wprowadzania nowoczesnej technologii i wytwarzania. Wymaga to w pierwszym rzędzie szerszego zastępowania obróbki wórowej obróbką plastyczną, stosowania stali o wyższych parametrach, stosowania profili lekcyjnych i giętych, zastępowania stali stopowych i metali kolorowych syntetycznymi tworzywami chemicznymi i ceramicznymi itp.

6 Ogromne znaczenie dla rozwoju gospodarczego naszego kraju z uwagi na wielkość i charakter jego zasobów surowcowych, mieć będzie postęp w zakresie właściwego, jak najbardziej oszczędnego i efektywnego wykorzystania paliw, materiałów i surowców. Wymaga to zasadniczych usprawnień w gospodarce cieplnej, dalszego wycofywania przestarzałych urządzeń cieplnych, szybszej elektryfikacji i dieselizacji kolei, rozwoju ciepłotłoków, wyposażenia energetyki w kotły i urządzenia energotwórcze o wysokich parametrach. W celu zmniejszenia zużycia stali hutnictwo winno intensywniej niż dotychczas podejmować produkcję oszczędnościowych profili i stali o podwyższonej wytrzymałości oraz szybciej opłonywać walcowanie w tolerancjach minusowych. Poważne możliwości w dziedzinie pełniejszego wykorzystania surowców mieć będzie intensyfikacja procesów produkcyjnych w przemyśle chemicznym, przechodzenie w produkcji nawozów azotowych na gaz ziemny, na większe konwertery syntezy amoniaku, pełniejsze wykorzystanie produktów koksochemicznych zastosowanie siarki rodzimej w produkcji kwasu siarkowego itp. Chemia może i powinna też szybciej rozwinąć produkcję wysokocennych syntetycznych włókien zastępujących importowane surowce włókiennicze, wełnę i bawełnę. W celu obniżenia ciężaru budynków należy rozwinąć produkcję lekkich materiałów izolacyjnych, tak w postaci tworzyw chemicznych jak i tworzyw mineralnych. W związku z deficytowością drewna, wielkiego znaczenia nabiera rozwój produkcji zastępczych w postaci syntetycznych tworzyw chemicznych oraz płyt spłasnionych i włónowych. Istotną rolę winno odegrać stosowanie izotopów promieniotwórczych w szczególności w przemyśle ciężkim, chemicznym, geologii, górnictwie.

7 Uchwały II plenum określały program rozwoju rolnictwa w najbliższym pięcioletniu. Niezbędne jest w świetle tych uchwał skuteczne rozwijanie prac w przemyśle nad udoskonaleniem oszczędnych przeznaczonych dla rolnictwa. W dziedzinie mechanizacji rolnictwa należy uruchomić nowoczesną produkcję zestawów traktorowych z narzędziami towarzyszącymi: silosy - kombajnów do zbioru kukurydzy i zielonek, ulepszonych maszyn dla sprzętu okopowych, urządzeń dla mechanizacji prac w hodowli. Należy również przyspieszyć prace nad uruchomieniem nowych konstrukcji maszyn melioracyjnych i stosowanie materiałów zastępczych w melioracji. Szczególnie pilne są zadania uruchomienia seryjnej produkcji aparaty do ochrony roślin.

W przemyśle chemicznym należy obok zadań ilościowego wzrostu produkcji zwrócić uwagę na poprawę gatunków i

jakości nawozów sztucznych zwłaszcza przez zwiększenie stopnia ich koncentracji i granulacji oraz produkcji moczniaka dla potrzeb nawozowych. Rozwijać również należy produkcję mikronawozów i badań nad ich stosowaniem.

Pierwszorzędnym zadaniem jest opracowanie nowych środków ochrony roślin i uruchomienie produkcji najbardziej skutecznych preparatów stosowanych za granicą, zwłaszcza dla celów zwalczania szkodników buraka cukrowego, warzyw i owoców.

Nowa, niezwykle poważna dziedzina postępu technicznego w rolnictwie jest przemysłowa produkcja pasz przemysłowych wzbogaconych witaminami, antybiotykami i innymi komponentami, zabezpieczającymi szybki przyrost wagi bydła, trzody, drobiu oraz istotne oszczędności pasz.

Szczególną uwagę należy zwrócić na zwiększenie produkcji moczniaka, którego zastosowanie w paszach dla zwierząt gospodarskich przynosi duże oszczędności w białku roślinnym.

II PLANOWANIE I KOORDYNACJA POSTĘPU TECHNICZNEGO I BADAŃ NAUKOWYCH

1 Szybki rozwój techniki i nowoczesnych metod wytwarzania wymaga planowej koordynacji na wszystkich szczeblach działalności produkcyjnej oraz przewyższenia istniejących braków i niedociągnięć w tej dziedzinie. Poczynając od roku 1961 skonkretyzować należy plan za miarę technicznych oraz sposobów i terminów ich realizacji. Plan ten winien stanowić nieodłączną część i zarazem materialną podstawę planów wzrostu produkcji i wydajności pracy oraz obniżki kosztów własnych tak w odniesieniu do ogólnonarodowego planu gospodarczego jako też do planów resortów, zjednoczeń i przedsiębiorstw. Narodowy plan gospodarczy winien określać podstawowe, wybrane zadania w dziedzinie badań naukowych oraz najważniejsze, posiadające ogólnokrajowe znaczenie zadania rozwoju techniki. W części planu dotyczącej rozwoju techniki winny być zawarte dyrektywy w zakresie przygotowania i uruchamiania nowych ważnych urządzeń produkcyjnych nowych materiałów i surowców oraz wdrożenia nowych, postępowych procesów technologicznych.

Plany resortów, zjednoczeń i przedsiębiorstw zawierać muszą bardziej szczegółowe zadania w zakresie opracowania i realizacji postępu technicznego.

Zjednoczenia powinny stać się podstawowym koncepcyjnym ośrodkiem rozwoju nowej techniki, w pełni wykorzystującym podległe mu lub współpracujące ze zjednoczeniem placówki badawcze, konstruktorskie i projektowe, stosującym szeroką wymianę doświadczeń między przedsiębiorstwami danej gałęzi produkcji. Plan zjednoczenia poświęcony nowej technice, zawierać powinien wspólne dla wszystkich podległych zakładów problemy, związane z ich rekonstrukcją techniczną, z dążnością do osiągnięcia światowego poziomu w technice i organizacji produkcji.

2 Planowe kierownictwo powiązania między nauką i produkcją. W związku z tym tematyka prac instytutów naukowych, biur konstruktorskich, laboratoriów badawczych, biur projektowych, stacji i baz doświadczalnych oraz planów współpracy naukowo-technicznej z zagranicą winna być skoordynowana z założeniami i potrzebami rozwoju produkcji.

Plenum KC uważa za celowe opracowanie wieloletnich i perspektywicznych planów szczególnie ważnych badań naukowych i wybranych problemów opracowywanych przez placówki PAN i szkolnictwa wyższego oraz przez instytuty resortowe i branżowe. Opracowanie ogólnych projektów planów oraz koordynacji prac naukowych stanowić powinno zadanie PAN

w porozumieniu z zainteresowanymi instytucjami i resortami.

3 Realizacja zadań rozwoju nauki i techniki łączy się z szeroką problematyką polityki technicznej i wymaga centralnego ujęcia szeregu zagadnień, które mają bezpośredni lub pośredni wpływ na technikę i organizację produkcji i poziom kwalifikacji kadr oraz na wzrost zainteresowania techniką i rozwój kultury technicznej społeczeństwa.

Istnieje szereg dziedzin nowej techniki, które wymagają stałego nadzoru i kontroli ze strony rządu, gdyż nie mieszczą się w ramach działalności resortów i zjednoczeń. Dlatego Komitet Centralny uważa za celowe powołanie komitetu do spraw techniki, jako centralnego ośrodka polityki technicznej rządu. Działalność komitetu nie powinna naruszać uprawnień i obowiązków resortów i zjednoczeń, lecz nadawać właściwy kierunek ich działalności, zwłaszcza tam, gdzie zalegają się problemy międzyresortowe i konieczna jest ścisła współpraca różnych instytucji i ogniw nauki i praktyki. Komitet stanowić powinien organizację o charakterze kolegiatnym, złożoną z wybitnych przedstawicieli nauki i techniki.

SPECJALIZACJA, KOOPERACJA, NORMALIZACJA

Rozwój specjalizacji i kooperacji produkcji stanowi obecnie charakterystyczną cechę postępu w technice wytwarzania. Właściwa specjalizacja produkcji toruje drogę mechanizacji i automatyzacji produkcji. Specjalizacja i kooperacja jako wyraz planowego, socjalistycznego podziału pracy stanowi również poważny czynnik rozwoju międzynarodowej współpracy gospodarczej w ramach obozu socjalistycznego.

W związku z tym Komitet Centralny postanawia:

1 Zalecić instancjom partyjnym i rządowym, komisji planowania, resortom, zjednoczeniom i przedsiębiorstwom, podjęcie skoordynowanych prac nad rozwojem specjalizacji i uporządkowaniem kooperacji produkcji. Należy poddać rewizji dotychczasowe powiązania kooperacyjne i opracować w oparciu o program normalizacji, unifikacji i typizacji bieżące i długofalowe plany specjalizacji zakładów produkcyjnych oraz poszczególnych wydziałów.

2 Niezbędna jest rozbudowa specjalizowanych przedsiębiorstw i stworzenie na tej podstawie niezbędnych zdolności produkcyjnych w dziedzinie odkuwek, odlewów, matryc, konstrukcji spawanych, normalii (śrub, nakrętek, wkrętek itd), narzędzi i oprzyrządowania, znormalizowanego sprzętu i urządzeń mechanicznych dla transportu wewnątrz zakładu. Szczególnej uwagi wymaga też problem zunifikowania i znormalizowania elementów, zespołów i części dla różnego rodzaju maszyn i urządzeń, zwłaszcza w zakresie transportu samochodowego, ciągników i maszyn rolniczych, maszyn budowlanych oraz innych maszyn i urządzeń szeroko wykorzystywanych w różnych dziedzinach gospodarki narodowej.

3 Prace nad normalizacją i standaryzacją stać się powinny przedmiotem szczególnej opieki ze strony rządu, resortów i zjednoczeń. Placówki badawcze, konstruktorskie i projektowe powinny włączyć prace normalizacyjne do swoich zadań planowych i korzystać z już opracowanych norm i standardów zunifikowanych z elementami konstrukcji i wyposażenia oraz typowymi projektami całych obiektów i ich części. Jednocześnie wszystkie one powinny brać aktywny udział w pracach zespołów normalizacyjnych, obejmujących zainteresowanych naukowców, producentów i użytkowników. Oparcie produkcji o zasady normalizacji, szeroka standaryzacja surowców, materiałów i wyrobów - powinno stać się podstawą ładu i spójności dla rozwoju techniki i lepszej organizacji produkcji.

4 Specjalizacja i kooperacja w skali obozu socjalistycznego stanowią przesłankę znaczącego obniżenia kosztów produkcji i umożliwiają poszcze-

gólnym krajom wybór najbardziej efektywnych dla nich kierunków produkcji i jej wielkoseryjny charakter. Komitet Centralny zaleca centralnym organom rządowym i komisji planowania szybsze opracowanie wniosków i inicjatyw w tym zakresie.

BADANIA NAUKOWE I POWIĄZANIE NAUKI Z PRODUKCJĄ

W miarę rozwoju nauki i techniki, zmienia się zasadniczo i wzrasta rola zaplecza naukowo-technicznego produkcji. Planowanie i rozwój produkcji w przedsiębiorstwach opierać się musi w coraz większym stopniu na wyprzedzającej ją pracy naukowo-technicznej, doświadczalnej, projektowej, konstruktorskiej. Niesłuszne są wszelkie tendencje izolowania instytutów naukowo-badawczych, centralnych biur konstrukcyjnych, biur projektowych i innych placówek tego rodzaju, od właściwego procesu produkcji. Partia przywiązuje wielką wagę nie tylko do opracowań bezpośrednio związanych z praktyką, lecz również do rozwoju myśli teoretycznej, długofalowych badań i odkryć naukowych, które stwórczo mogą podstać dla szybszego rozwoju techniki. Dotyczy to zwłaszcza badań w dziedzinie zastosowań matematyki, fizyki technicznej, inżynierii jądrowej, mechaniki stosowanej, chemii, biologii. Prace naukowo-badawcze w tych dziedzinach należą ze wszech miar pobudzać i rozszerzać. Nie stoi to bynajmniej w sprzeczności z podstawowym na dziś zadaniem zbliżenia nauki do potrzeb praktycznych produkcji. W celu ściślejszego powiązania nauki z produkcją, Komitet Centralny zaleca, co następuje:

1 Wszystkie placówki naukowe i badawcze (Akademii Nauk, szkół wyższych, resortów, zjednoczeń i przedsiębiorstw), powinny postawić sobie, jako cel najpilniejszy przy stosowaniu programu swych badań do potrzeb rozwojowych gospodarki narodowej oraz pełne zastosowanie osiągnięć badań naukowych w produkcji. Placówki naukowe powinny aktywnie współdziałać we wdrażaniu ich opracowań naukowych przez zakłady pracy;

2 Wyposażenie placówek badawczych i doświadczalnych w odpowiednie urządzenia, sprzęt, aparaturę i narzędzia powinno stać się stałą troską kierownictwa resortów, zjednoczeń i przedsiębiorstw. Szczególne znaczenie posiada problem wyposażenia w nowoczesne pomoce naukowe oraz wzorcowy sprzęt produkcyjny i badawczy pracowni szkół wyższych, a w szczególności katedr eksperymentalnych. Należy stworzyć lub rozbudować w wielkich przedsiębiorstwach oraz ośrodkach konstrukcyjnych i badawczych przemysłu maszynowego, elektrotechnicznego, chemicznego i innych, oddziały doświadczalne, prototypowe, wzorcowe, stacje prób i badań. Należy otoczyć opieką i odpowiednio wyposażać kluby techniki i racjonalizacji w przedsiębiorstwach.

3 Obok rozbudowy tzw. zaplecza naukowo-technicznego produkcji niezbędny jest szybszy rozwój i prawidłowe wyposażenie w sprzęt i pomoce naukowe, modele maszyn i warsztaty doświadczalne - Klubów Techniki i Racjonalizacji, placówek technicznych ZHP, ZMS i ZMW.

4 Należy zapewnić znaczne skrócenie terminów opracowań naukowo-technicznych, konstruktorskich i projektowych. Premie i nagrody za osiągnięcia w tej dziedzinie powinny być w znacznej części uzależnione od praktycznego zastosowania wyników opracowań. Niezbędne jest uproszczenie dokumentacji technicznej i szersze stosowanie w niej elementów znormalizowanych, zunifikowanych, stypizowanych, niezbędna jest również ścisła kontrola w celu wyeliminowania tematów, które można szybko uzyskać z zagranicy, lub które już zostały rozwiązane w innych placówkach krajowych.

5 Biura projektowe powinny stać się źródłem inicjatyw w dziedzinie rekonstrukcji technicznej całych ga-

łęzi produkcji i poszczególnych przedsiębiorstw. Projektanci powinni korygować zalecenia inwestora, jeśli wynikają one z niewłaściwych założeń i zawierają przestarzałe koncepcje organizacyjne i techniczne i uwzględnić w projektach przodujące procesy technologiczne. Projektanci posiadający znajomość możliwości produkcyjnych krajowych zakładów wytwarzających urządzenia i instalacje i oddziaływać na program produkcyjny w kierunku unowocześnienia konstrukcji urządzeń i maszyn, stosowania nowych materiałów i tworzyw sztucznych. Osiągnięcie lepszych wskaźników techniczno-ekonomicznych i obniżenie kosztu inwestycji w stosunku do założeń inwestora powinno zapewnić projektantom premie uzależnione od rozmiarów oszczędności w kosztach inwestycji i eksploatacji.

6 Należy usunąć braki i błędy wynikające z niedostatecznej analizy ekonomicznej efektywności postępu technicznego. Komisja Planowania, resorty i zjednoczenia zapewnić powinny opracowanie centralnych, resortowych i branżowych wytycznych w sprawie metod obliczania efektywności ekonomicznej postępu technicznego.

MIĘDZYNARODOWA WSPÓLPRACA NAUKOWO-TECHNICZNA

Burzliwy rozwój nauki i techniki połączony jest z ogromnym wzrostem nakładów na prace badawcze i niezwykle intensywną rozbudowę placówek badawczych. Dlatego też nie jest możliwe, ani celowe prowadzenie w każdym kraju równoległych prac we wszystkich dziedzinach nauki i techniki. Braterska współpraca wewnątrz obozu socjalistycznego umożliwia specjalizację i podział programów prac naukowych i badawczych, konstruktorskich i projektowych, szybkie przekazywanie osiągnięć nauki i techniki, skuteczną pomoc w ich zastosowaniu do produkcji. W ostatnich latach nastąpiło jednak u nas pewne osłabienie inicjatyw w korzystaniu z doświadczeń i osiągnięć nauki i techniki ZSRR i innych krajów socjalistycznych. Nie brak również faktów opieszałości w wykorzystaniu uzyskanej dokumentacji, lub też zwracania się o pomoc techniczną w sprawach drobnych i nieistotnych, przy pomijaniu rozwiązań o istotnym znaczeniu dla naszej gospodarki.

W związku z tym, Komitet Centralny zaleca wszystkim zainteresowanym resortom i instytucjom:

1 Zacieśnić współpracę naukowo-techniczną z państwami socjalistycznymi, pogłębić i upowszechnić kontakty w tej dziedzinie oraz wspólnie pracować placówkami nauko-badawczymi, biur projektowych i konstrukcyjnych, a także zjednoczeń i przedsiębiorstw z analogicznymi placówkami w ZSRR i innych państwach socjalistycznych;

2 Opracować program specjalizacji pracy naukowej z uwzględnieniem warunków naszego kraju, posiadanych kadr i tradycji naukowych oraz uwzględniając możliwości korzystania z dorobku ZSRR i innych państw socjalistycznych;

3 Zwrócić szczególną uwagę na uzyskanie i wykorzystanie doświadczenia innych państw socjalistycznych w dziedzinie nowoczesnych metod organizacji produkcji, normalizacji i specjalizacji produkcji, stosowania mechanizacji i automatyzacji oraz w dziedzinie doskonalenia kadr i powiązania nauki z praktyką produkcyjną. Aktywnie należy rozwijać międzynarodową współpracę w dziedzinie norm i standardów, wymiany typowych projektów, unifikacji elementów, węzłów i agregatów;

4 Ustalić wymogi, którym podlegać musi każdy pracownik, wyjeżdżający za granicę w celu uzyskania doświadczenia naukowego i technicznego lub praktyki produkcyjnej. Wprowadzić kontrolę zastosowania w praktyce na-

bytych w tej drodze wiedzy i doświadczenia.

INFORMACJA NAUKOWO-TECHNICZNA

Szybki postęp nauki i techniki wymaga szerokiej bieżącej orientacji w stanie prac badawczych i w osiągnięciach naukowych i technicznych kraju i na świecie.

Dlatego też niezbędny jest sprawnie działający system informacji naukowej i technicznej. Zapewni on szybsze wyniki i zaoszczędzi zbędnych wysiłków nad poszukiwaniem rozwiązań dawno już osiągniętych i doświadczeń dawno już uzyskanych.

Sprawy organizacji i rozwoju informacji naukowo-technicznej są jednak u nas bardzo zaniedbane, a w ostatnich latach występuje nawet zjawisko rozpadu wielu ośrodków informacji naukowo-technicznej. Sytuację pogarsza niedostateczny poziom wyposażenia i wykorzystania bibliotek technicznych oraz centralnych bibliotek technicznych.

Komitet Centralny zaleca w związku z tym:

1 Utworzyć pod ogólnym nadzorem Centralnego Instytutu Dokumentacji Naukowo-technicznej branżowe ośrodki informacji, które powinny gromadzić materiały i prowadzić studia najważniejszych krajowych i zagranicznych doświadczeń i osiągnięć nauki i techniki w danej dziedzinie. Ośrodki te powinny nie tylko gromadzić materiały i udostępniać je na zlecenie, lecz aktywnie uczestniczyć w ich rozpowszechnianiu i wykorzystaniu w przedsiębiorstwach, placówkach naukowych, biurach konstruktorskich i projektowych; opracowywać syntetyczne materiały, dotyczące odrębnych ważnych problemów w dziedzinie nauki, techniki i organizacji produkcji w skali ogólnobranżowej; zestawiać równocześnie wskaźniki techniczno-ekonomiczne, charakterystyczne prace przedsiębiorstw w kraju i zagranicą, wydawać biuletyny, przeglądy, wyciągi, organizować konferencje naukowo-techniczne w zakresie swej tematyki; prowadzić informacyjne kartoteki i katalogi nowych wyrobów krajowych i zagranicznych;

2 Zwrócić szczególną uwagę na organizację i funkcjonowanie służby informacji technicznej w większych przedsiębiorstwach produkcyjnych. Komórki informacji naukowo-technicznej wielkich przedsiębiorstw powinny gromadzić, udostępniać i popularyzować na zewnątrz materiały, dotyczące różnych dziedzin pracy przedsiębiorstwa, organizować propagandę jego nowej techniki i wymianę doświadczeń między przedsiębiorstwami. Poważną będą również funkcje tych komórek w dziedzinie informacji wewnętrzzakładowej. Dotyczy to popularyzacji produkcyjnych osiągnięć i doświadczeń racjonalizatorów i wynalazców w zakresie nowych metod pracy, nowej technologii, prowadzenia poradni technicznych, organizowania wystaw, konferencji, filmów technicznych, wyjazdów do innych przedsiębiorstw w celu wymiany doświadczeń. Ośrodki fabryczne powinny również zasilać informacjami powiązane z nimi ośrodki branżowe i gromadzić informacje o doświadczeniach pokrewnych przedsiębiorstw w kraju i za granicą.

3 W działalności wydawniczej i bibliotecznej zapewnić znaczne skrócenie cyklu przygotowania publikacji, poprawę technicznego wyposażenia bibliotek i ulepszenie metod popularyzacji i organizacji czytelnictwa technicznego.

Dla pełnego wykorzystania prasy technicznej niezbędna jest szeroka i systematyczna propaganda, właściwa organizacja czytelnictwa w zakładach pracy, odpowiednie środki opieki na bibliotekami i czytelniami. Propaganda naukowa i techniczna powinny w formie dostępnej i interesującej docierać do wszystkich środowisk i zachęcać do samokształcenia i korzystania z wszystkich możliwości podno-

(Ciąg dalszy na str. 3)

W sprawie rozwoju techniki

(Dokończenie ze str. 2)

szczenia poziomu wiedzy i kwalifikacji.

Instytucje, powołane do krzewienia wiedzy technicznej, propagandy osiągnięć nauki i techniki, powinny w najkrótszym czasie opracować szczegółowy program znaczącej rozbudowy swej działalności w tej dziedzinie. Dotyczy to NOT i stowarzyszeń nauko-wo-technicznych, zarządów szkolnictwa wszystkich form i szczebli, kierownictwa masowych społecznych organizacji, zwłaszcza harcerstwa, ZMS, ZMW, ośrodków kierujących prasą, propagandą radiową, filmową, telewizyjną.

WALKA O POSTĘP TECHNICZNY W PRZEDSIĘBIORSTWIE

Podstawowym ośrodkiem praktycznej realizacji postępu w organizacji i technice wytwarzania jest przedsiębiorstwo. Tu kadry inteligencji uzyskują w bezpośrednim kontakcie z produkcją, w bliskiej współpracy z robotnikami właściwe doświadczenie praktyczne i polityczną dojrzałość jakiej wymaga kierowanie pracą ludzi w warunkach socjalistycznej własności i socjalistycznych stosunków. Stosunki te pozwalają na znacznie szybsze niż w kapitalizmie opanowanie nowej techniki, umożliwiając masowy rozwój ruchu racjonalizatorskiego i wynalazczego, masowy udział pracowników w socjalistycznym współwładnictwie pracy. Przekształcanie tych możliwości w rzeczywistość dokonuje się przez udział pracowników w zarządzaniu zakładem, w rozstrzyganiu jego problemów gospodarczych i technicznych. Uwzględniając rolę i zadania przedsiębiorstw w dziedzinie rozwoju techniki, Komitet Centralny zaleca właściwym organom rządowym CRZZ i NOT:

1 Opracowanie wytycznych w sprawie form pomocy ze strony kierownictwa przedsiębiorstw i związków zawodowych w utworzeniu i działalności brygad socjalistycznej pracy, które stają się jako główny cel ulepszenia organizacji i techniki produkcji a także w utworzeniu i działalności mieszanych brygad racjonalizatorskich, obejmujących doświadczone robotników-racjonalizatorów, techników, inżynierów i w pewnych przypadkach również pracowników nauki.

2 Nowelizacja i aktualizacja przepisów i wytycznych w sprawie pomocy w rozwoju ruchu racjonalizatorskiego i wynalazczego i zapewnienie szybkiej realizacji zgłaszanych wniosków i projektów udoskonalenia i usprawnienia oraz w sprawie fabrycznych klubów techniki i racjonalizacji, bibliotek technicznych i ośrodków informacji nauko-wo-technicznej w przedsiębiorstwie.

3 Ustalenie programu rozbudowy i usprawnienia pracy zakładowych ośrodków postępu technicznego: biur konstruktorskich, technologicznych, laboratoriów, oddziałów doświadczalnej produkcji itp. oraz zorganizowanie w przedsiębiorstwach systematycznej pracy w dziedzinie racjonalizacji i wynalazczości, normalizacji i standaryzacji produkcji oraz wzornictwa przemysłowego.

4 Skierowanie szczególnej uwagi na stworzenie warunków sprzyjających rozwojowi techniki w przedsiębiorstwie. Dotyczy to w pierwszym rzędzie właściwej ewidencji i kontroli pracy i zużycia materiałów, surowców i energii; opracowania i wprowadzenia technicznie uzasadnionych norm pracy i technicznie uzasadnionych norm zużycia surowców, materiałów, paliw i energii oraz norm wykorzystania zdolności produkcyjnej maszyn i urządzeń.

BODZCE EKONOMICZNE POSTĘPU TECHNICZNEGO

Rozwój nowej techniki dokonuje się w walce z technicznym konserwatyzmem. W tej walce niezbędna jest przede wszystkim awangardowa rola partii i uruchomienie przez nią wszystkich czynników aktyw-

ności produkcyjnej i społecznej. Zasadnicze znaczenie ma tu jednak również motyw materialny zainteresowania przedsiębiorstw i poszczególnych pracowników w terminowym opracowaniu elementów nowej techniki i szybkim wprowadzeniu ich do produkcji. Państwo nasze w pełni docenia tę sprawę i łoży ogromne środki na rozwój nauki i techniki. Fundusze te wydatkowane są jednak często w sposób nieprawidłowy i rozrzutny. Nierzadko przyznaje się nagrody osobom, które nie uczestniczyły bezpośrednio w danym osiągnięciu, a także za opracowania nie zasługujące na wyróżnienie. Fakturzyści twórcy nowych rozwiązań są niekiedy wręcz pomijani w nagrodach, lub też nagradzani niewspółmiernie nisko w stosunku do wartości ich opracowań. Przedsiębiorstwa podejmujące poważniejsze zmiany w technologii i organizacji produkcji, czy też dokonujące wymiany dotychczasowej konstrukcji wyrobów na nowe — narażone są na duże trudności i kłopoty; zdarza się, że fabryka, która podejmuje trudne i śmiałe zadania rekonstrukcji technicznej znajduje się w znacznie gorszym położeniu finansowym niż zakład, który kontynuuje prace według przestarzałych metod, przestarzałej technologii i przestarzałej konstrukcji wyrobów.

Komitet Centralny zaleca w związku z tym:

1 Udoskonalenie przepisów o zasadach nagradzania za twórczy udział w opracowaniu i realizacji zadań rozwoju nowej techniki o istotnym znaczeniu dla danej gałęzi produkcji i dla całej gospodarki narodowej.

2 Przywrócenie dorocznych państwowych nagród za poważne osiągnięcia w pracach nauko-wo-badawczych, konstruktorskich i projektowych, oraz za poważne udoskonalenia i procesów technologicznych i organizacji produkcji bezpośrednio w zakładach pracy.

3 Uzależnienie premii dla personelu kierowniczego przedsiębiorstw, pracowników zakładowych biur konstruktorskich, technologicznych wzorcowników i innych placówek, torujących drogę nowej technice w zakładach pracy, od faktycznej i terminowej realizacji zamierzonych postępu technicznego oraz od wykazanej twórczej inwencji w podejmowaniu dodatkowych nie planowanych przedsięwzięć i opracowań.

4 Wprowadzenie ułatwień finansowych dla przedsiębiorstw realizujących zadania rozwoju nowej techniki i specjalizacji produkcji. W szczególności należy wprowadzić za duże ułatwień w uzyskaniu kredytu bankowego i odpowiedniej elastyczności w kontroli funduszy plac w przypadku uzasadnionego przejściowego spadku produkcji oraz opracować system zmian we wskaźnikach techniczno-ekonomicznych planu przedsiębiorstwa, wynikających z nowych uroczników produkcji lub prowadzenia postępowych procesów, ekonomicznych w następujących okresach planowania. Ceny na nowe wyroby wymagające odpowiednich, kosztownych zmian w technologii i organizacji produkcji powinny w okresie 6 miesięcy do 1 roku zapewnić odpowiednie zainteresowanie ekonomiczne przedsiębiorstwa i kompensatę przejściowych, większych nakładów. W określonych przypadkach należy stosować zamiast podwyższonej ceny dotacje przedmiotowe.

KADRY TECHNICZNE

O możliwości uzyskania zasadniczego zwrotu w realizacji nowej techniki i wykorzystaniu osiągnięć nauki we wszystkich dziedzinach naszej działalności gospodarczej decydującą rolę będą w ostatecznym rachunku kadry specjalistów, robotników i pracowników, pośród których kwalifikacji, wiedzy i kultury oraz stopień ich zainteresowania wszystkim — co nowe i postępowe.

Ilość kadr z wyższym i średnim specjalnym wykształceniem jest u nas obecnie wielokrotnie wyższa, aniżeli przed wojną. Jednakże ani ich li-

czebność, ani też w szczególności poziom ich kwalifikacji a także ich rozmieszczenie w poszczególnych dziedzinach i ogniwach administracji i produkcji — nie odpowiadają rzeczywistym potrzebom i zadaniom naszej gospodarki.

Szkoły wyższe i techniczne nie mają dostatecznych powiązań z przedsiębiorstwami produkcyjnymi i innymi jednostkami gospodarczymi. Studenci, nie są należycie związani z środowiskiem w którym mają w przyszłości pracować. Nie zdołaliśmy dotąd zahamować pędu do uzyskiwania pracy przede wszystkim w wielkich miastach. Znaczna liczba absolwentów z wykształceniem technicznym unika zatrudnienia bezpośrednio w produkcji i znajduje często bezpodstawnie dostęp do pracy w ogniwach administracji oraz w placówkach naukowych, konstruktorskich i technologicznych, mimo braku niezbędnej wiedzy zawodowej i doświadczenia. Nie są otoczeni właściwą opieką stażysty, brak w wielu zakładach programu pracy z nimi.

W celu przeciwdziałania tym niepożądanym zjawiskom Komitet Centralny postanawia:

1 Zobowiązać kierowników resortów oraz kierowników zakładów do systematycznego rozwijania różnorodnych form i metod podnoszenia kwalifikacji i praktycznych umiejętności podległego sobie personelu technicznego. Należy zastrzyżyć w tym celu wymogi kwalifikacyjne związane z przeszerogowaniem i angażowaniem pracowników. Formy szkolenia i podnoszenia kwalifikacji powinny być dostosowane do warunków i potrzeb zakładów produkcyjnych i w rosnącym stopniu opierać się o współpracę z uczelniami i szkołami technicznymi. W szerokim zakresie należy popierać zdobywanie średniego i wyższego wykształcenia technicznego przez osoby zatrudnione w produkcji w drodze studiów wieczorowych i szkolenia zaocznego.

Należy zwiększyć opiekę nad młodymi inżynierami i technnikami, kierowanymi do pracy w terenie, zwłaszcza da leko od większych ośrodków miejskich;

2 W stosunku do stanu obecnego, rozwój kształcenia technicznego powinien nastąpić przede wszystkim w specjalnościach, decydujących o postępie technicznym, jak: mechanika precyzyjna i optyka, elektronika, radiotechnika mikrofalowa, fizyka techniczna, chemia polimerów, inżynieria jedrowa, aparaty i maszyny matematyczne. Należy również położyć większy nacisk na kształcenie w zakresie nauk ścisłych, a zwłaszcza matematyki i fizyki. Rozwój kształcenia musi iść w parze z podnoszeniem jego jakości. Dlatego bardzo istotnym problemem jest przygotowanie kadr naukowych. Minister szkolnictwa wyższego powinien przedłożyć konkretne propozycje w sprawie zapewnienia dopływu młodych kadr naukowych do szkół wyższych;

3 Przeważająca część stypendiów powinna być fundowana przez zakłady pracy, zjednoczenia, resorty i rady narodowe. Przyznawanie stypendiów winno być połączone z zobowiązaniem stypendysty do pracy po ukończeniu studiów w zakładzie lub instytucji, udzielającej stypendium. Fundatorzy stypendiów mogą ewentualnie, wskazać inne zakłady lub instytucje, w których stypendysta powinien być zatrudniony;

4 Należy rozszerzyć zasadę uprzedniej pracy produkcyjnej przed podjęciem studiów w określonych dziedzinach oraz udoskonalenie obecny tryb praktyk studenckich. Resorty i zjednoczenia opracują w jak najkrótszym czasie programy stażu produkcyjnego w fabrykach dla młodych inżynierów i techników;

5 Ministerstwa szkolnictwa wyższego i oświaty powinny przyspieszyć wprowadzanie do programów nauczania problematyki produkcyjnej. Należy bardziej konsekwentnie niż dotąd, uogólnić do-

świadczenia tych szkół i uczelni, które na własną rękę podjęły inicjatywę zmian w programach i metodach nauczania oraz głębiej wykorzystywać doświadczenia innych krajów socjalistycznych.

6 Należy dokonać przeglądu kadr, zatrudnionych na technicznych stanowiskach — zwłaszcza majstrów i kierowników oddziałów produkcyjnych. Wszyscy pracownicy na kierowniczych stanowiskach, którzy nie posiadają odpowiedniego wykształcenia zawodowego, powinni być zobowiązani do uzupełnienia w określonym czasie swej wiedzy.

7 Ostateczny termin i zakres wymagań należy ustalić indywidualnie przy stworzeniu odpowiednich form kształcenia i warunków dla jego ukończenia. Ulepszyć i rozwinąć systematyczne szkolenie kadr robotników, celem podwyższenia kwalifikacji w sposób, zapewniający właściwe wykorzystanie, wprowadzonej do przedsiębiorstwa nowej techniki. Należy zapewnić odpowiednie poparcie ze strony kierownictwa resortów i zakładów pracy dla działalności stowarzyszeń NOT w dziedzinie podnoszenia kwalifikacji zawodowych, kadr technicznych, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień doskonalenia wyższego i średniego personelu technicznego oraz młodych kadr technicznych. Młodzi specjaliści muszą mieć otwartą drogę do odpowiedzialnych stanowisk, pod warunkiem posiadania niezbędnego, praktycznego doświadczenia.

ROLA PARTII W WALCE O POSTĘP TECHNICZNY

Rozwój postępu technicznego, wykorzystanie środków, jakie stwarza współczesna technika w gospodarce naszego kraju decydować będzie o wzroście społecznej wydajności pracy, o tempie budownictwa socjalizmu w Polsce.

W związku z tym partia nasza powinna mocniej niż dotychczas rozwijać w klasie robotniczej świadomość korzyści, jakie daje rozwój techniki i pobudzać powszechną aktywność robotników w walce o postępowy i racjonalizację produkcji.

1 Rozwój techniki wymaga odpowiednich środków w westychnych wydatkowanych w sposób najbardziej celowy i efektywny, wymaga ulepszenia i właściwego stosowania systemu bodźców zainteresowania materialnego. Jednakże szybkie tempo rozwoju techniki w naszym kraju zależy w niemińszym stopniu od działania czynników natury ideowej, społecznej, od świadomości i atmosfery twórczej pracy we wszystkich zakładach i instytucjach, gdzie rodzi się postępowy techniczny. Wymaga to znacznego nasilenia pracy ideowo-wychowawczej partii wśród klasy robotniczej i inteligencji pracującej. Organizacje partyjne powinny popierać i popularizować ludzi torujących drogę nowej technice, stwarzać atmosferę twórczej pracy, otaczać opieką utalentowaną młodzież techniczną. Poważne zadania w tej dziedzinie stoją również przed Związkiem Młodzieży Socjalistycznej. ZMS powinien zwłaszcza szerzej rozwinąć swą pracę wśród młodej kadry inżynierino-technicznej, podejmować dalsze wysiłki w sprawie podnoszenia poziomu kwalifikacji zawodowych młodych robotników, wszechstronnie rozwijać inicjatywę i aktywność produkcyjną młodzieży.

2 Partia obejmująca swą działalnością wszystkie zakłady i instytucje mające wpływ na rozwój postępu technicznego, winna zapewnić niezbędne skoordynowanie ich działalności. Wszystkie organizacje i instancje partyjne mogą i powinny wpływać na coraz lepsze planowanie w dziedzinie rozwoju techniki obejmujące i przyspieszające cały cykl powstawania nowej techniki. Aby jednak móc skutecznie wykonać to swoje zadanie wszystkie organizacje partyjne i wszyscy członkowie partii winni bliżej i głębiej niż dotychczas poznać problemy

techniki, bez czego nie sposób konkretnie stawiać zadań w dziedzinie jej rozwoju. Podstawą organizacji partyjnej na zakładach pracy powinny być plany techniczne, stawały się podstawą dla ustalenia planów produkcyjnych uwzględniających i wykorzystujących w pełni zaplanowane nowe lub zmodernizowane urządzenia i nowe procesy produkcyjne.

Szczególnie odpowiedzialne zadania w dziedzinie rozwoju techniki spoczywają na podstawowych organizacjach partyjnych przede wszystkim w przemyśle maszynowym, elektrotechnicznym i chemicznym.

3 Głównym terenem działania podstawowych organizacji partyjnych w walce o postępowy techniczny powinny stać się samorządy robotnicze. Przez konferencje samorządu robotniczego organizacja partyjna powinna inspirować i kontrolować realizację wskazań plenum w dziedzinie mechanizacji, automatyzacji, normalizacji i specjalizacji produkcji, powinna dopilnować, aby plany techniczne uwzględniały najbardziej celową i efektywną rekonstrukcję i modernizację urządzeń, aby zapewniały szkolenie dostosowane do nowej techniki.

4 Wspólnie z radami zakładowymi, organizacjami ZMS i kołami stowarzyszeń nauko-wo-technicznych podstawowe organizacje partyjne powinny dążyć do nasycenia współwładnictwa, a szczególnie współwładnictwa, a tytuł brygady pracy socjalistycznej problema tyka postępu technicznego i osiągnięcia wzrostu zainteresowania i zamiłowań technicznych robotników.

Kluby techniki i racjonalizacji powinny stać się ośrodkami promieniowania myśli i kultury technicznej na całą załogę oraz miejscem pogłębiania współpracy i współzycia pomiędzy personelem technicznym i robotnikami.

5 Na wyższym poziomie należy podnieść pracę podstawowych organizacji partyjnych w zakładach i instytucjach odgrywających specjalną rolę w dziedzinie postępu technicznego, a więc; w wyższych uczelniach, instytucjach nauko-wo-badawczych, biurach projektowych i konstrukcyjnych.

Politycznym obowiązkiem podstawowych organizacji partyjnych w tych instytucjach jest czuwanie, aby nowe opracowania naukowe, projekty, konstrukcje i technologia odpowiadały nie tylko najbardziej nowoczesnym wymagom techniki, lecz także, aby ich opracowanie i wdrożenie trwało jak najkrócej.

6 KW, KP, KM KD powinny przeprowadzać pogłębione analizy okresowe stanu i rozwoju techniki na swoim terenie, badając sytuację w tym zakresie w poszczególnych branżach i gałęziach produkcji, ze szczególnym uwzględnieniem najważniejszych zakładów i instytucji, opracowywać węzłowe zadania dla organizacji partyjnych w tej dziedzinie, przygotowywać wszechstronnie aktywność do ich wykonania, kontrolować ich realizację. Konieczne jest również wzmocnienie pracy odpowiednich instancji partyjnych z zespołami partyjnymi działającymi w społecznych organizacjach mających wpływ na rozwój techniki.

Niezwyciężnym zadaniem terenowych instancji partyjnych jest udoskonalenie i pogłębianie form stałej pracy partyjnej w środowiskach inteligencji technicznej, w oparciu o doświadczenia akcji przed III Zjazdem Partii i o uchwały obecnego plenum.

7 Szybki rozwój techniki, przy istniejących jeszcze brakach i zaniedbanjach, wymaga pełnej mobilizacji wszystkich członków partii. Wszystkie organizacje partyjne winny aktywnie propagować postępowy techniczny. Nie mogą one tolerować konserwatyizmu, wygody, braku kwalifikacji u ludzi odpowiedzialnych za stan i rozwój techniki. Obowiązkiem członków partii, inżynierów i techników, pracowników nauki, kierowników gospodarczych

jest — obok wykonywania własnych obowiązków w dziedzinie postępu technicznego — aktywny udział w dyskusjach dotyczących kierunków i warunków rozwoju techniki, ideowe kierownictwo i polityczne oddziaływanie na środowiska techniczne i robotnicze.

Powinniśmy zdobywać dla idei postępu technicznego coraz szerszy aktywny udział, szczególnie wśród młodzieży. Cała partia i wszyscy jej członkowie powinni występować wobec klasy robotniczej i całego społeczeństwa jako gorący rzecznicy podnoszenia ogólnej kultury technicznej, zdobywania i ciągłego rozwijania wiedzy technicznej, szerokiego wykorzystywania w gospodarce narodowej i w życiu codziennym możliwości i zdobyczy współczesnej techniki.

*

W celu zainteresowania jak najszerszych rzesz społeczeństwa problematyką IV plenum oraz w celu nadania najbardziej prawidłowego kierunku postępowi technicznemu w nowym planie pięcioletnim Komitet Centralny uznaje za celowe przeprowadzenie wokół tych zagadnień szerokiej publicznej dyskusji.

Dyskusja ta, w której obok najbardziej produkcyjnych robotników oraz inżynierów, techników i ekonomistów w przedsiębiorstwach winni wziąć jak najszerszy udział pracownicy wszystkich placówek i technicznych placówek w kraju, pomoże wydatnie rządowi i jego planującym organom w opracowaniu najbardziej prawidłowych, zgodnych z rzeczywistymi możliwościami i potrzebami gospodarki narodowej perspektyw rozwoju sił wytwórczych kraju.

Dyskusja wokół problematyki i uchwał IV plenum winna się odbywać w zakładach produkcyjnych, w instytutach nauko-wo-badawczych i laboratoriach, w biurach projektowych i konstrukcyjnych, w zakładach naukowych wyższych uczelni i PAN, w kołach zakładowych i innych ogniwach stowarzyszeń inżynierów i techników oraz PTE, w klubach racjonalizatorskich oraz na lamach prasy technicznej, ekonomicznej a także codziennej.

Inicjatorem i organizatorem dyskusji w każdym z tych ogniw winny być instancje i organizacje partyjne szeroko wciągając do współdziałania administrację gospodarczą, kierownictwa placówek naukowych i technicznych, związki zawodowe oraz zarządy stowarzyszeń NOT. Dyskusje w przedsiębiorstwach powinny się głównie koncentrować wokół konkretnych przedsięwzięć technicznych w planach rozwojowych własnego zakładu.

Dyskusja w instytutach i innych placówkach nauko-wo-badawczych, a także w biurach projektowych i konstrukcyjnych powinna dotyczyć głównie kierunków i zasięgu postępu technicznego w ujęciu branżowym i gałęziowym oraz zadań przypadających wymienionym placówkom w realizacji planu postępu technicznego.

Dyskusja na lamach prasy powinna dotyczyć przede wszystkim podstawowych problemów technicznych, posiadających ogólnogospodarcze znaczenie.

Komitet Centralny PZPR jest przekonany, że szerokie rzesze robotników i inteligencji pracującej wezmą aktywny udział w dyskusji i w ten sposób wniosą swój twórczy wkład w kształtowanie kierunków rozwojowych naszej socjalistycznej gospodarki.

MAGAZYN

W Niemczech zachodnich wyhodowano, w wyniku skrzyżowania, czerwone kanarki, które śpiewają głośniej, przejawiają żywszy temperament i szczególnie interesują się muzyką jazzową.

70-letni Charlie Chaplin został ojcem siódmego dziecka. Jego 34-letnia żona powiła bowiem córeczkę.

Najwięcej gazet drukuje się w Wielkiej Brytanii, gdyż przypada tam aż 577 egzemplarzy dzienników na tysiące mieszkańców.

50 nowych zakładów gastronomicznych i 150 letnich kawiarni i barów. Przekształcenie sporej ilości gospód i restauracji na placówki samoobsługowe, zwiększenie produkcji dań popularnych i zmniejszenie obrotów napojami alkoholowymi — przewiduje w swoim gastronomicznym programie działania na rok bieżący ZSS „Spotem”.

Dior i modelki

Przedstawiamy nowe modelki słynnego paryskiego domu Diora, które prezentować będą tegoroczną modę wiosenną. Trzeba przyznać że buzie — i nie tylko buzie — interesującej. Fot. — CAF

Nowe transakcje eksportowe

Koniec ubiegłego roku i początek 1960 r. obfitowały w ciekawe transakcje eksportowe.

I tak na przykład: pomimo silnej konkurencji zachodnioeuropejskiej, sprzedaliśmy Jugosławii maszyny górnicze wartości około 200 tys. dolarów. Zawarliśmy kontrakty na dostawy sprzętu motoryzacyjnego, Turcji sprzedaliśmy 67 samochodów różnych typów, głównie Pick-up i mikrobusów. Również Albania zakupiła u nas partię ponad 120 samochodów wartości 750 tys. zł dewizowych.

Furorę zrobiły nasze produkowane przez spółdzielczość urządzenia garażowe, które zakupiła już Czechosłowacja, Rumunia i Jugosławia. Przenośnymi garażami interesują się nie tylko polscy właściciele samochodów lecz także „zmotoryzowani” obywatele krajów azjatyckich.

Sprzedaliśmy również kompletne obiekty 6 cukrowni i 4 wytwórnie płyt spilśniowych do ZSRR, a do Grecji chłodnie na owoce.

Indie zakupiły u nas licencję na odlewnie walców żeliw-

nych. Wartość tego kontraktu przekracza 800 tys. zł dewizowych. (API)

Z zagranicy do sklepów spożywczych

W I kwartale bieżącego roku sprowadziliśmy ponad 16 tys. ton owoców cytrusowych z Grecji, Hiszpanii, Tunisu, Maroka i Chin; 140 ton fig z Grecji i Turcji, 380 ton śliwek suszonych z Jugosławii, ponad 300 ton orzechów włoskich z Bułgarii i Chin. Ponadto rodzynki, orzechy laskowe, 290 ton fistaszków, 190 ton sardynek z Maroka i Portugalii, a także poważne ilości migdałów z Tunisu, Hiszpanii i Bułgarii. Tradycyjni dostawcy przysłał nam w tym samym czasie poważne ilości kawy, herbaty, pieprzu, papryki, prawdziwej oliwy itp.

Wkrótce do naszych sklepów nadejdzie również 100 ton bułgarskich konserw mięsno-jarzynowych i 6000 ton mięsa importowanego z Bułgarii i Chin. (API)

Jubileuszowe okruchy

Z Kalisza refleksje sentymentalne

o się naprawdę rzadko zdarza, aby ojciec miasta wywiezł na drzewach ratusza kartkę: „Dziś się interesanci nie będą przyjmowani”. Okazała po temu musi być wyjątkowa.

Kaliszanom trafiła się ona w sobotę. Ryk syren i karnawałowe zgoda detonacje — obwieścili społeczności starego grodu, że oto poczynają święcić piętnastolecie wyzwolenia a zarazem inaugurują obchody osiemnastu wieków swe go miasta.

Może sprawiło to słońce, co wyjrzało zza chmur; może radosny nastrój zgromadzonej na rynku staromiejskim dzielnicy, zapatrzonej w mnogość eleganckich limuzyn i witającej rozbawionym: — Ooo! — każdy wiwatowy wystrzał. W każdym bądź razie, rzekłbyś: — Rozhulał się stary Kalisz, no, no...

Raz na parę wieków — wolno. Przecież nie tak często miasto nawiedzają ekipy telewizyjnej, i to dwu stacji naraz,

zespół Kroniki Filmowej, plejada dziennikarzy, reprezentanci obcych przedstawicielstw akredytowanych w Polsce. A cóż dopiero mówić o wicepremierze, ministrach, posłach, generalicji i innych znakomitościach!

Nic zatem dziwnego, że muzyka Teatru im. Bogusławskiego, którym przypadło w udziale być świadkiem rzadkiej uroczystości — obległy rzesze kaliszczan. Nielicznym bowiem tylko udało się wyjednać karty wstępu na jubileuszowe obrady, jako że szacowny gmach teatralny z nieelastycznego wzniesiono budulca...

Na widowni granat i czerń ubrań, a nawet uniformów górniczych, przetykany tu i ówdzie zielenią wojskowego munduru albo damskiego swetra — kontrastowały dobitnie z czerwienią zwisających z balkonu sztandarów. Orgia kwiatów, których szczyt gólinie wiele wyrosło na stole prezydyjnym przed wicepremierem Jaroszewiczem, Marią Dąbrowską i Tadeuszem Kulisiewiczem — dopełniła obrazu uroczystego nastroju.

Tego nastroju nie zmały wygłaszane referaty; rzecz znamienna: ich treść, przepojona elementami historycznymi i wizją przyszłości Kalisza — ze broni chłonęli w niezwykłym skupieniu. Oklaski? Były, oczywiście; może najbardziej zreszcie, gdy przewodniczący Prezydium Stołecznej Rady Narodowej — Zygmunt Dworakowski, powiedział krótko i pięknie: — Warszawa chyli czoła przed praojcem polskich miast... — Owację wzbudziły słowa wypowiedziane w naszym języku przez radzieckiego konsula: — Niech żyje przyjaźń polsko-radziecka!

Telegramy okolicznościowe nadesłano czcigodnemu Jubilatowi ze wszystkich stron Polski i — świata. Telegrafowali marynarze, będący w dalekim rejsie statków „Kalisz” i „Prosa”, ziemkowie z londyńskiego koła kaliszczan, ministrowie, prości obywatele.

Gdy aktualni ojcowie Kalisza wręczali teczki z dyplomami honorowymi pisarce Marii Dąbrowskiej i grafikowi prof. Kulisiewiczowi — przy akompaniamencie niemiłknących braw para znakomitych kaliszczan ucałowała się serdecznie. Potem srebrnowłosa starsza pani, pokonując wzruszenie i chrypkę (o czym poinformowała zebranych), po dziękowała za dostąpienie zaszczytu, konkludując: — Cieszę się szczególnie, iż wyróżniono mnie razem z tak znakomitym artystą, jakim jest Tadeusz Kulisiewicz.

A potem wielka sala okazała odnowionego ratusza zgromadziła przy obiedzie gości z stolicy, Poznania, z innych miast, sąsiednich powiatów, radnych oraz co bardziej zasłużonych kaliszczan. Siedział na honorowym miejscu wicepremier Piotr Jaroszewicz, mając za sąsiadów przewodniczącego Prezydium WRN, Franciszka Szczerbala i przewodniczącego kaliskiej MRN, Józefa Kuznowicza, od czasu do czasu poruszających w rozmo- wie istotne problemy prawnicze i gospodarcze Wielkopolski w ogóle.

— Życzę Kaliszowi, aby w ciągu najbliższych 18 lat zrobiono tu tyle, ile do tej pory w ciągu 18 wieków! — powiedział żartobliwie wicepremier, po czym przewodniczący Dworakowski z ściągniętym espritem dodał: — A ja składam wam już teraz życzenia z okazji dwu tysięcy lat istnienia Kalisza, w tej bowiem uroczystości z przyczyn osobistych nie będę mógł wziąć udziału...

Krótkie przemówienie konsula NRD miało w sali kaliskiego ratusza dobitną wymowę. W tym mieście, którego ludność hitlerowski okupant zadał niezwykłe ciężkie ciosy — słowa o po raz pierwszy w historii trwale podjętej współpracy niemiecko-polskiej — zapadły głęboko w pamięć zebranych.

Różne wygłaszano toasty, niezliczone autografy rozdawała para honorowych

obywateli Kalisza, stara pamiątkowa księga miasta wzbogaciła się o dziesiątki uznanych nazwisk, w gabinecie ojca miasta goście podziwiali elegancki upominek, wręczony Kaliszowi przez przewodniczącego Dworakowskiego: po tężną tekę z fotografiami Warszawy. Ogólną sympatię zjednali sobie przedstawiciele górników konińskich, kapitan statku „Kalisz” swym zwięzłym przemówieniem, zakończonym „za tych co na morzu...”, profesor Gieysztor, rektor dzieła „XVIII wieków Kalisza”, pewna pani — soubowtór Lucyny Winnickiej. A przede wszystkim — swobodny jak zwykle i pełen ciętego dowcipu wicepremier Piotr Jaroszewicz, któremu sekundował poseł Ziemi Kaliskiej, minister Eugeniusz Stawiński.

Cóż jeszcze dodać? Oczywiście, „Sto lat”, odśpiewane późnym popołudniem wicepremierowi na pożegnanie, i to chyba, że Kalisz zainaugurował swe uroczystości 1800-lecia „na medal”.

Taki duży, projektu profesora Gosławskiego, wybitny brząz przez mennicę, dla upamiętnienia styczniowej uroczystości...

Piotr Życki

Wszystko dla pań...

...na razie w Czechosłowacji. Na zdjęciu: fragment nowoczesnie urządzonej kuchni. Kiedyż, ach kiedyż, podobne wyposażenie pocnie produkować nasz rodzinny przemysł? Fot. — CAF

WIEDZĄ, CO I JAK

Gdy dyrekcja i samorząd zmierzają do jednego celu...

Już, już wydawało się, że z dyskusji wyjdzie przysłowiowy „klops”. Mimo doskonale skonstruowanego referatu dyrektora inż. Tadeusza Glinkowskiego, który wnikliwie przedstawił słabe strony przedsiębiorstwa — członkowie samorządu przez długie minuty milczeli. Nie pomagały zachęty ze strony przewodniczącego konferencji — inż. Norberta Kaczmarka. — „Tego pierwszego” — nie było. Wreszcie ktoś nie wytrzymał. Podniósł rękę. Przewodniczący skwapliwie udzielił mu głosu...

„Dziś znowu słyszymy o oszczędności, bumelanctwie, fikcyjnych chorobach itd. Prawda to, lecz samo gadanie niczego nie rozwiąże. Nieuczciwi ludzie będą chorować tak długo, dopóki im się to będzie opłacać. Bumelanctwo? — Nie widziałem jeszcze budowy, gdzie by rano kontrolowano — kto i kiedy przyszedł, a później, kiedy z roboty zszedł? A ilu jest bumelanctwów przymuszonych, z braku materiałów? Dlaczego o tym tak cicho?”

Pierwszego dyskutanta poparli przykładami drugi i trzeci, koncentrując się wyraźnie wokół organizacji i norm pracy. Wkrótce okazało się b-

wiem, że tam właśnie jest „kopalnia” materiałów i złotówek...

„...Budowy pożerają olbrzymie ilości cementu, wapna, żwiru — mówił murarz, Stefan Nowaczyk. A ile się tego niszczy? Wezmę kielnią garść zaprawy, rzucę na mur, lecz dwie trzecie spadnie mi na ziemię. Dlaczego? Bo pełno w niej kamieni. Gdzie źródło tego marnotrawstwa? W maszynach, w złych sitach.

Katalogi stawek na roboty w wielu pozycjach są nonsensowne. Weźmy np. bieleńcie betonowych płyt „ygrek”: urzędowa stawka 0,06 grosza. Albo kucie bruzd w murach przez elektryków. Stawki groszowe. Nikt nie chce tego robić. Później ty, kierowniku, szukaj innego wyjaśnienia...

„...Mamy budowę w Krzeszynie — opowiada kierownik Aleksander Stürmer. Ludzi przywozi i odwozi się ciężarówką. Często ten wóz jest nam w ciągu dnia niepotrzeb-

ny. Dzwonimy do bazy, żeby go użyli sobie gdzie indziej. Transport się nie zgadza. Ciężarówka stoi, a koszty rosną...”

Głos zabiera majster Kazimierz Molewski. Opowiada o swoich kłopotach z rozliczeniem zużycia materiałów. Jego budowa zużywała podejrzanie dużo żwiru. Gdy wprowadził ścisłą kontrolę tego, co mu przywożą, spotkał się z wymówkami ze strony wozaków i szoferów PTBM:

— To tylko u pana tak, panie Molewski. Na innych budowach przywożę raz, a wpisują mi za cały dzień — rzekł mi jeden z nich.

Notesy osób siedzących w prezydium zapewniają się uważami. A przedstawiciele załóg poszczególnych budów, rozkręcają się coraz bardziej, ufając, że im administracja pomoże.

„...Jest zima. Murarze zaczynają coraz częściej chorować... Czy czasami nie dlatego, że mają buty gumowe, a guma ciągnie chłód? Czy nie warto dać im okulaki na zime?”

„...Zajmijcie się trochę ludźmi, delegowanymi w teren. Nas wysłano na budowę do Potoku. Świat deskami zabity. Do jedzenia nie kupisz, prócz marmolady. A na marmoladzie, wiadomo!”

To była dobra konferencja — ocenia w podsumowaniu dyskusji dyrektor Tadeusz Glinkowski. Zrobimy wszystko co w naszej mocy, by wskaazywane przez Was niedostatki usunąć. Podejmiemy uchwały...

Poznański Zarząd Budownictwa z satysfakcją patrzy na coraz lepsze wyniki ekonomiczne i rzeczowe przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego nr 3 — mówi przedstawiciel PZP, dr Bronisław Zakrzewski. — Sądzę, że zawiądując do należytej współpracy z dyrektorem — dodaje...

Konferencja się kończy. Delegaci załóg się rozchodzą — dyskutując — o podsumowaniu:

— Wszystko sobie notowali. Teraz wiedzą, co i jak. Będziemy pytać na następnej konferencji!

Piotr Chojnacki

1904 — 1910 — 1945

W Drzymalowie i Wolsztynie

Daty uwidocznione w tytule nie są bynajmniej przypadkowe. Skojarzyły mi się z nieodpartą siłą, gdy w zeszłym tygodniu odwiedziłem Drzymalowo w powiecie wolsztyńskim. Bo walka o ziemię rozpoczęła się w 1904 roku. Po jednej stronie skromny wielkopolski chłop, Michał Drzymala, po drugiej cała potęga imperializmu pruskiego. Walka mniej niż nierówna. Przegrał ją po 6 latach chłop, musiał ustąpić wobec przemocy w styczniu 1910 roku, akurat 50 lat temu.

Historia zbyt dobrze znana, by ją w szczegółach przypominać. Chłop skapitulował, ale poruszył serca i umysły całego niemal świata. Na tle czynu Drzymala powstał znany wiersz-hymn Konopnickiej, dwie nowe Sienkiewicza, a co najważniejsze wzmógł się czynny opór ekonomiczny wielkopolskiego ludu, kontynuowany w następnych latach pod hasłem „Nie rzucim ziemi skąd nasz ród”.

Zapomniano?

Kiedy dumałem na miejscu, gdzie stała ongiś zagroda Michała Drzymala, zagroda zionona z małej stodołki i wozu-mieszkania, nasuwały mi się różne refleksje. Szukałem odpowiedzi na pytanie: dlaczego o tym chłopskim bohaterze zapomniano? Dlaczego wdzięczni rodacy nie oznaczają jakoś tego miejsca walki? Dlaczego żaden z uczonych nie podejmie się napisania biografii? Dlaczego nasi pisarze nie pokuszają się o dobrą powieść?

Odpowiedzi nie znalazłem. Nie udzielili mi jej również mieszkańcy Drzymalowa, chociaż z ich strony mogłaby wyjść konkretna inicjatywa. Po pierwszej wojnie światowej zmieniono nazwę wsi, Michałowi Drzymale przydzielono gospodarstwo z reformy rolnej w Grabównie pow. Wyrzysk, wyprawiono mu w 1937 r. pogrzeb na koszt państwa i na tym się skończyło.

W Drzymalowie mieszka dziś wnuk Michała Drzymala, Paweł, syn Marcina z Grabówna. Gospodaruje na niecałych dwóch hektarach, a poza tym reprezentuje jeden z zanikających na wsi zawodów rzemieślniczych: studniarstwo. Odwiedziłem jego mieszkanie, rozmawiałem z prawnukami Michała Drzymala — Tadeuszem, Wandzią i Piotrusiem. Znają historię swego pradziadka, pokazywali mi kopię obrazu Michała Byliny, przedstawiającego scenę z żandarmem pruskim

na tle wozu-mieszkania. Czekałem na gospodarza. Pojechałem za nim do Wolsztyna.

Wspominki

Wyzwolenie Wolsztyna w dniu 25 stycznia 1945 roku oznaczało koniec odwiecznych zmagania narodu polskiego z nacjonalizmem niemieckim i pruskim imperializmem, koniec nierównej walki z wroczym faszyzmem i szowinizmem hitlerowskim. Dotarciu Armii Radzieckiej nad Odrę oznaczało wolność dla setek tysięcy Polaków Ziemi Lubuskiej, a w szczególności Babimostu, Kargowej, Kramska, Podmokla i Dąbrowki, gdzie przez dziesiątki lat toczono boje o polski stan posiadania. Drzymala nie był sam.

Kiedy zacząłem pytać o szczegóły wyzwolenia, o pierwsze chwile radości wewnętrznego miasta, zeszło się ich pięciu: Franciszek Różycki, Józef Chojnacki, Franciszek Mikolajczyk, Jan Stasiak i Henryk Kozłowski. Zespół ludzi, którzy byli świadkami zdenerwowania i panicznej ucieczki Niemców.

Jak bestia hitlerowska była jeszcze w ostatniej chwili zapalczywa i żadna krwi, świadczą następujący wypadek: Li-tonoszy Dykuszak, którego twarz cechował zawsze charakterystyczny uśmiech, wyszedł na ulicę przyglądając się wymarszowi Niemców. Ten uśmiech wzięli okupanci za naigrwanie się z nich, aresztowali człowieka i wszelki ślad po nim zaginal. Wieczorem 25 stycznia 1945 r. wkroczyli do Wolsztyna żołnierze radzieckie — równocześnie od zachodu i północy. Ptaszki jednak zdążyły wyfrnąć z okrażenia.

Nowe życie

Następnego dnia rozpoczęła się organizacja administracji komórek gospodarczych oraz społecznych. Z piątki moich rozmówców jeden zajął się burmistrzowaniem, drugi aktami stanu cywilnego, trzeci wójtowaniem w gminie zbiorowej, czwarty organizowaniem Polskiej Partii Robotniczej, piąty tworzeniem kół Związku Walki Młodych. Ponieważ nieodłącznym atrybutem wolności było nieco anarchii i szabrownia, utworzono w szybkim tempie ochotniczą milicję obywatelską i w mieście zapanował jakiś taki ład. Komendantem z wyboru był Stanisław Nowak.

Rozpoczęło się gorączkowe

porządkowanie miasta. Ofiarnym wysiłkiem mieszkańców uruchomiono elektrownię i naprawiono przewody. Było już światło. Następnie ruszyła gazownia potem rzeźnia, młeczarnia. Zaczęto otwierać sklepy spożywcze, polepszyło się zaopatrzenie ludności przy wydatnej pomocy radzieckiego komendanta wojennego pułkownika Łonaszko.

W czasie dalszych walk nad Odrą, w Wolsztynie znajdował się szpital polowy. Tu zwożono zabitych i rannych, tu chowano ich. Joczne szczątki na zbiorowym cmentarzu. Wdzięczne za wyzwolenie i okazywana pomoc społeczeństwo miasta, postanowiło jeszcze w marcu 1945 roku wybudować na cmentarzu pomnik żołnierzy radzieckich. W sierpniu tego samego roku nastąpiło odsłonięcie.

Lzy radości

W lutym 1945 r. otwarto pierwsze szkoły, ruszyła wolsztyńska fabryka mebli pod kierunkiem jej obecnego dyrektora Wincentego Gauzy. Poszła także w ruch wytwórnia win owocowych, rozpoczęła pracę rzemiosło. W kwietniu zorganizowano wszystkie rady narodowe — miejskie, gminne i powiatowe. Pierwsza sesja Powiatowej Rady odbywała w wiele łez radości. W gronie radnych zasiadł bowiem działacz polonijni z terenu Babimojszczyzny z Janem Cichym z Nowego Kramska na czele. Wzruszenie nie pozwoliło przemawiać. Rozumieli się jednak wszyscy bardzo dobrze — nawet bez słów. Wolność!

Wypada już zakończyć tę relację. Brak miejsca nie pozwala na powtórzenie mnóstwa interesujących szczegółów. Dodam tylko, że mimo wielu trudności powojennych Wolsztyn rośnie, rozbudowuje się, unowocześnia. Projekty planów przewidują rozbudowę urządzeń komunalnych, utworzenie z miasta i powiatu ośrodka turystyczno-wczasowo-wypoczynkowego (37 jezior otoczonych lasami), dokończenie elektryfikacji wsi do 100 procent. W jesieni nastąpi otwarcie nowoczesnego dworca kolejowego. Przyrost naturalny i przewidywana sytuacja na rynku pracy postuluje konieczność zlokalizowania w Wolsztynie jakiegoś większego zakładu przemysłowego. Słuszny postulat pod adresem władz wojewódzkich.

K. Jaźwiecki

Więści z powiatu jarocińskiego

Rolnicy powiatu jarocińskiego coraz bardziej przekonują się do uprawy kukurydzy. Uprawa jej w tym roku zwiększyła się do 1300 ha (600 ha w roku ubiegłym). Już pierwsze zamówienia kółek rolniczych na ziarno pozwalają przypuszczać, że plan ten będzie wykonany.

Rolnicy w roku minionym korzystali z pomocy kredytowej państwa w wysokości przeszło 12 mln. zł. Pomoc ta pozwoliła na zwiększenie zakupów i zużycia większej ilości nawozów sztucznych a także na budownictwo. Ponadto dzięki kredytom zwiększyli się zakup maszyn i narzędzi rolniczych.

Projektowana budowa zapory wodnej na rzece Lutyni w okolicach Bachorzewa i Słupki, będzie miała zasadniczy wpływ na poprawę użytków zielonych dla powiatu. Koszt tej inwestycji wyniesie około 25 milionów zł. Prezydium WRN zapewnia na ten cel 15 milionów zł, pozostała zaś kwota pokryja: Witaszyckie Zakłady Roszarnicze, Cukrownia Witaszyce, Wydział Rolnictwa i Leśnictwa, Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej.

W projekcie 5-letki przewiduje się elektryfikowanie 35 miejscowości. (alk)

Praca

Samotny kwalifikowany pomocnik ogrodnicy szuka pracy natychmiast. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3 dla 1308p.

Potrzebna młodsza pracownica fizyczna do przyrównego warsztatu. Oferta Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3 dla 4107g.

Nauka

Tańców towarzyskich w domu: Adela Szczurkówna, Poznań, Al. Marcinkowskiego 2a, parter. 40417g

Kurs pisania na maszynach organizuje Stowarzyszenie Stenografów i Maszynistów PRL, Poznań, Chelmońskiego 7 — tel. 653-11. 41106g

Sprzedaz

Cegła biała, wapno gat. I poleca: Hurtownia Materiałów Budowlanych, M. Rzekiecki, Emilii Kłeskiej 20. 41363g

Siatkę parkanową polecam. Poznań, Czerwonej Armii 23 (warsztat). 39971g

OGŁOSZENIA DROBNE

Wapno palone I gatunek, białe, bardzo wydajne, zawartość kamienia najwyższej 5 proc., dostarcza koleja Wapiennik w Białym Strzale Opolskich. Cena za tonę 450 zł. 1009p

Sprzedam nową, nieużywaną maszynę dziewiarską — metalową marki „Anker-Tricorex Doppelbetaparat” model DS4M cena 20.000, zł. Oferta: Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3 dla 40998g

Sprzedam samochód mało litrażowy produkcji czeskiej, Leszek Jahns, Poutilice, pow. Wągrowiec. 1532p

Wózek głęboki ceratowy na łożyskach sprzedam. Słoneczna 2 m. 1, godz. 13-17. 41255g

Cegły rozbiórkową dostarczam wagonowo w każdej ilości, Marian Sulikowski, Bohatełowski Warszawa 100 m. 5. 1601p

Sprzedam okazynie wylegarnię „Czeska” na 400 jaj wraz z sztuczną kwoką. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3 dla 41104g.

Sprzedam wąż korbowy do ciągnika Deutz 22 i rozrusznik do Zetora. Dzierżyńskiego 5 m. 13. 41096g

Westfalki na węgiel, gaz, wózek półtonowy sprzedam. Mirowski, Sikorskiego 32. 41100g

Sprzedam prasę mimoszową 25 ton. Szafranowski, Tarnowo, poczta Gostkiewo, pow. Oborniki. 1597p

Lokale

Zamienię 2 pokoje z urządzeniem kuchnią na pokój z kuchnią, samodzielnie. Oferta Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3 dla 41064g.

Pokój duży, słoneczny, ul. Śniadeckich zamienię na podobny z członkiem Poznańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Może być prowincja. Oferta Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3 dla 41077g.

Nieruchomości

Sprzedam ziemię pod budowę koła Orzechowa. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3 dla 1135p.

Kupię lub wydzierżawię 2-3 ha gruntu elektryfikowanego w Buku, okolicy Buku. Oferta Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3 dla 41217g.

Sprzedam 5 ha ziemi w powiecie kościańskim w dużej ruchliwej wiosce z dobrą komunikacją kolejową i autobusową. Cena za 1 morgę 2.500 zł. Oferta Biuro Ogłoszeń, Swierczewskiego 3 dla 41036g.

Kilka obiektów wolnym mieszkaniem w Gnieźnie sprzedam. Brożek, Gniezno, Dalkoska 17. 1898p

Sprzedam ogród 2513 m², dowolna zabudowa w Lesznie. Krzyżyński, Leszno, Narutowicza 59 m. 1. 1533p

Różne

Garbuje, farbuję skóry futerkowe barany, lisy, bobry. Czyż, Poznań, Mokra 17a, narożnik Wronieckiej. 38711g

Atrakcja! Jedyna w Polsce pracownia poszukuje przedstawicieli, przyjmujących zamówienia na dźwiękowe pocztówki-widokówki z dowolnym tekstem i melodią (rodzaj płyty), które można wysłać listownie również za granicę. Przegrywanie na każdym adapterze. Pracownia Dźwiękowych Pocztówek, Warszawa, Rutkowskiego 37. 1473g

Garbuje, farbuję, uszlachetniam skóry futerkowe, lisy, barany (bobry na wydrę). A. Łukasik, Poznań, Dworkowa 14, tel. 846-41 (pierwsza bocznica od ul. Wielkopolskiej). Dojazd tramwajem 9, 11, 15, 16. 40662g

Poszukuję pożyczki 10.000 zł na dogodnych warunkach do omówienia. Uwaga zakłady koszykarskie! sprzedam korzystnie każdą ilość wikliny („amerykanke”) niekorowanej, korowanej, gotowanej, białej. Adres: Bronisław Patrik, Kępno, Rynek 29, tel. 139. 1307p

Garbowanie — farbowanie i uszlachetnianie skór baranich oraz nutrii — konuje E. Makowiecki — Poznań — Sołacz, Grudzień 66, narożnik Nad Wierzbakiem, dojazd tramwajem 9 albo 11 do Parku Sołackiego. 4083g

✠
Dnia 23 stycznia 1960 r. odeszła od nas, opatrzona Sakramentami św., przeżywszy lat 78, nasza ukochana matka, teściowa i babcia, śp.
z Książkiewiczów
Katarzyna Majewska
Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 26 bm., o godzinie 15,30 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.
W głębokim smutku pograżona
RODZINA
Poznań, Mostowa 3a. 41462g

✠
Dnia 23 stycznia 1960 roku zmarł, założyciel i I drużynowy V Poznańskiej Drużyny Harcerzy im. Ks. J. Poniatowskiego
dh Antoni Jahns
Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 26 bm., o godzinie 14 z domu żałoby Gniezno, ul. Libelta 17.
KOMENDA V HUFCA HARCERSKIEGO
IM. KS. J. PONIATOWSKIEGO W POZNANIU
41514g

✠
Dnia 23 stycznia 1960 r. zmarł, w wieku 67 lat, śp.
dr med. Józef Lazarowicz
emeryt. kierownik OPL w Gnieźnie, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.
Pogrzeb odbędzie się w środę, 27 bm., o godzinie 16 z kaplicy cmentarnej w Gnieźnie, przy ul. Witkowskiej.
PRACOWNICY OBWODOWEJ PRZYCHODNI
LEKARSKIEJ PKP W GNIEZNIU
41524g

✠
Dnia 23 stycznia 1960 r. zmarł, opatrzony Sakramentami św., w wieku lat 52, mój najdroższy mąż, nasz ukochany ojciec, teść i dziadek, śp.
Jan Hałas
Pogrzeb odbędzie się w środę, 27 bm., o godzinie 11 z kaplicy cmentarnej na Jeżycach.
W głębokim smutku pograżona
RODZINA
Poznań, Poznańska 41. 41464g

✠
Dnia 23 stycznia 1960 r. zmarł po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., mój najukochańszy mąż, nasz ukochany ojciec, teść, dziadek, brat, szwagier i wujek, przeżywszy lat 57, śp.
Czesław Urbaniak
Pogrzeb odbędzie się w środę, 27 bm., o godzinie 11,20 z kaplicy cmentarnej na Jeżycach.
Msza św. żałobna za duszę Zmarłego odprawiona zostanie w piątek, 29 bm., o godz. 6,30 w kościele Serca Jezusa i Św. Floriana.
O bolesnej stracie zawiadamia
ZONA Z DZIECI I RODZINA
Poznań, Mylna 56 m. 7. 41528g

✠
W pierwszej bolesnej rocznicy śmierci najdroższej matki, śp.
Bronisławy Matelskiej
odprawiona zostanie msza św. żałobna w kościele Farnym, w środę, 27 bm., o godzinie 8.
Życzeńmi pamięci zawiadamiają
DZIECI
41341f

✠
Dnia 23 stycznia 1960 r. zasną w Bogu, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona kilkakrotnie Sakramentami św., nasza najukochańsza matka, siostra, ciocia, teściowa i babcia, przeżywszy lat 55, śp.
Stefania Zwierska
Z DOMU MALUSI
Pogrzeb odbędzie się w środę, 27 bm., o godzinie 10,30 z kaplicy cmentarnej na Górczynie.
Msza św. żałobna za duszę drogiej Zmarłej odprawiona zostanie w sobotę, 30 bm., o godzinie 7 w kościele Matki Boskiej Bolesnej na Łazarzu.
W ciężkim smutku pograżona
CÓRKI Z RODZINA
Poznań, Pasięka 18. 41498g

✠
Dnia 23 stycznia 1960 r. zasną w Bogu, po długich i ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 16, namaszczona Olejami św., nasza najdroższa córka, śp.
Janina Lipińska
Pogrzeb odbędzie się w środę, 27 bm., o godzinie 10,30 z kaplicy cmentarnej na Dębcu.
W głębokim smutku pograżeni
RODZICE, BRACIA, BRATOWA I RODZINA
Poznań, Dzierżyńskiego 89 m. 12.

✠
Dnia 24 stycznia 1960 r. po długich i ciężkich cierpieniach odeszła od nas, opatrzona Sakramentami św., przeżywszy lat 76, nasza ukochana matka, teściowa i babcia, śp.
Tekla Wiśniewska
z domu Lechna
Pogrzeb odbędzie się w środę, 27 bm., o godzinie 13,30 z kaplicy cmentarnej Bożego Ciała przy ul. Bluszczykowej.
W głębokim smutku pograżona
RODZINA
Poznań, Czesława 9, Chłogo. 41477g

✠
Dnia 23 stycznia 1960 r. odszedł od nas na zawsze, w 80 roku życia, opatrzony Sakramentami św., po długich i ciężkich cierpieniach, mój najdroższy mąż, nasz najlepszy ojciec, dziadek, pradiadek, szwagier i wujek, śp.
Piotr Michałowicz
kupiec - przemysłowiec, oficer rezerwy, powstańca wielkopolski, b. prezes Bractwa Kurkowego, działacz społeczny.
Pogrzeb odbędzie się w środę, 27 bm., o godzinie 10,45 na cmentarzu Bożego Ciała, przy ul. Bluszczykowej.
Msza św. żałobna odprawiona zostanie w poniedziałek, 1 lutego br., o godz. 9,30 w kościele Farnym.
O bolesnej stracie zawiadamia w imieniu rodziny
ZONA, SYN I CÓRKA
41538g

✠
Dnia 23 stycznia 1960 r. zmarł po długotrwałej, ciężkiej chorobie, długoletni pracownik naszego Zakładu
Czesław Urbaniak
kierownik Sekcji Technicznej.
W Zmarłym tracimy sumiennego i doświadczonego pracownika oraz niezapomnianego koleżę.
Pogrzeb odbędzie się w środę, 27 bm., o godzinie 11,20 z kaplicy cmentarnej na Jeżycach.
Pracownicy Kierownictwo Rada Zakładowa i Podstawa Organizacja Partyjna
ODDZIAŁU REMONTOWEGO W. P. —
PKS POZNAŃ
41503g

„Koziołki“
Na 141 Poznańską Grę Liezbowa „Koziołki“ na dzień 24 bm. wpłynęło 432.359 zakładów o łącznej wartości 1.297.077, — zł. Fundusz nagród wynosi 713.392,35 zł. W wyniku publicznego komisijnego losowania, które odbyło się w dniu 24 bm. w Kaliszu zostały wylosowane następujące numery wygrujące: 11, 19, 20, 42, 43.

Pocztówka z Poznania

Piszę tę pocztówkę poprzez lzy. Z Kalisza w sobotę przywoziłem katar na długość kilku kilometrów. Prócz tego przechodzę tortury średniowiecznego lamania kości przez grype. Zdaje się, że ta epidemia zacznie w Poznaniu grasować.

Specjalnych sensacji tu nie ma. Niedziela minęła, jak każda inna. A dzisiejszy poniedziałek? W sklepach ruch słaby, ekspedientki narzekają na słabe obroty, towaru zaś pod dostatkiem. Nawet pralki, motocykle, rowery — nabyć można bez talonów.

A propos motocykli. Nasze miasto w ubiegłym roku kupiło ich przeszło 2 tysiące. Razem jest tu ich blisko 10 tysięcy, czyli że jeden przypada na 40 obywateli. Jeśli chodzi o samochody, jeździ ich ponad 4 tysiące (w tym 2400 prywatnych), czyli że co setny człowiek posiada je albo w „Warszawie” albo w „Wartburgu”. Nie dziwię się, że na jezdniach coraz tłoczniej. Przejście z jednego chodnika na drugi wymaga ostrożności. Niedawno sam wpadłbym pod koła taksówki. Szofer już uchylił drzwi, by mnie tradycyjnie zwinąć, ale zdążyłem umknąć.

Z innych wiadomości: Na Targi Lipskie wybiera się stąd około 100 inżynierów i techników. Zwiędzą także niektóre fabryki.

W Bibliotece Raczynskich obecnie trwa wystawa miniatur. Podobno dość ciekawa.

Na ulicach sprząta się śnieg i wywozi za miasto. Przy ul. Marcinkowskiego przygotowuje się plac zabaw dla dzieci Śródmieścia.

Jak widzicie, moi drodzy, nic specjalnie ciekawego. U Was chyba też to samo. Bywajmy zdrowi!

J. P.

Proszę mówić - słuchamy!

**Wanda Jakubowska
o pierwszej roli**

Zapowiada: — sekretarz redakcji — Marian Flejsierowicz.
Mówi: — Wanda Jakubowska, primadonna Operetki Poznańskiej.

Co tu napisać o jedynej w naszej rubryce kobiecie? Że jest ładna? Nie trzeba. Że jej śpiew i gra w Operetce cieszą się ogromnym wzięciem wśród publiczności? Też nie trzeba. Że melomani cenią jej głos? Także zbytecznie. Wszystko to doskonale zna cie albo z własnego doświadczenia, albo też z opowiadań innych. Więc? Acha, już wiem, co napiszę! Czytajcie: Wanda Jakubowska najbardziej ze swoich ról lubi „Wesołą wdówkę”, „Hrabinię Maricę” i Madelaine z „Balu w Savoyu”. Ma lat... Nie, nic z tego! Kobieta ma — proszę Państwa — lat tyle, na ile wygląda. Z całą odpowiedzialnością mogę tylko dodać, że cenzus wieku pozwoli jej wziąć udział w najbliższych wyborach do Sejmu.

Ale, Pani Wando, ja tu gadu — gadu, a Czytelnicy chcą przebieżać coś od Pani usłyszeć. Proszę mówić — słuchamy!

Kiedy zaraz po wojnie przyjechałam do Poznania, zaczęłam starania o przyjęcie do Konserwatorium. Było to jeszcze przed maturą i z powodu zbyt młodego wieku nie chciało mnie przyjąć. Uciekałam się do różnych sposobików. Niestety, mimo „doleżenia” sobie dwóch lat i mimo pomyślnego wyniku egzaminu wstępnego, z marzeniami o nauce śpiewu musiałam poczekać. Po prostu dlatego, że moje oszustwo wyszło jak sztydo z worka...

Dopiero przypadek sprawił, że rozpoczęłam swą karierę w... balecie. Kiedyś na występie amatorskiego zespołu Towarzystwa Teatru i Muzyki Ludowej w którym śpiewałam i tańczyłam, zobaczył mnie Jerzy Kapliński. Z miejsca zaproponował pracę w balecie i po paru tygodniach ćwiczeń wystąpiłam w pierwszej po wojnie premierze „Aidy” na scenie Poznańskiej Opery. Rolę tytułową pamiętam — grała wówczas Stani Zawadzka a Rada-mesa śpiewał Józef Woliński. Potem tańczyłam też w premierze baletu Piotra Perkowskiego „Swanewit” — Marzenia o śpiewie jednak nigdy mnie nie opuszczały...

Czułam się źle. Wiedziałam, że nigdy nie będę dobrze tańczyć. Pewnego dnia w czasie przedpołudniowej próby okazało się, że na wieczornym przedstawieniu „Rigoletta” nie ma kto zagrać roli paza. Zrobiło się małe zamieszanie. Dopiero baletmistrz Bohusław Stancak powiedział:

— U nas w balecie jest jedna taka, która całymi dniami występowała. Może spróbować?

Zawołano więc mnie na scenę, profesor Barański zagrał parę taktów melodii i kazał mi to powtórzyć. Musiałam to nie najgorzej zrobić, bo zapadła decyzja, że wieczorem będę pazurem. Ja — pazurem! O niczym nie miałam pojęcia. Nie dość, że nie wiedziałam co to znaczy wejść na znak dyrygenta, ale nigdy nawet przedtem nie oglądałam „Rigoletta”. Scena w czasie prób była pusta. Mówiono mi tylko: „Tu będą drzwi, tam schody, tędy wejdiesz”, a ja słuchałam tego jak wykładu o astronomii. Powiedzieli też, że jak wejść to nie mam nigdzie patrzeć tylko na kapelmistrza. I za nic w świecie nie wchodzić, dopóki inspicjent nie da mi znaku i nie wypchnie na scenę.

Kiedy po próbie wróciłam do domu, zaczęłam się zastanawiać nad swoją pierwszą rolą. Z przerażeniem uprzytomniłam sobie, że — prawdę mówiąc — nikt mi nie dał żadnej rady! Nauczyłam się więc wszystkiego jako piosenki. Z tego co ja mam śpiewać i tego co inni śpiewają.

Wieczorem w ogóle nie wiedziałam co się ze mną dzieje. Inspicjent Zalewski trzy razy walił laską w drzwi i za każ-

dym razem ja chciałam wychodzić. Kiedy wreszcie przyszła pora na wyjście, zapomniałam o bożym świecie. Ani nie styżalam orkiestry, ani nie widziałam kapelmistrza, ani w ogóle nikogo. Koleżanki i koledzy mówili potem, że cały czas poruszałam ustami nawet wtenczas, kiedy śpiewali inni. To były skutki mojej metody z piosenką. Ale próba wypadła chyba nieźle gdyż od tej pory rzucałam balet i stale śpiewałam już pazurem. Nie było opery, w której nie miałabym jakiejś malej rolki, zwanej w świecie aktorskim ogonkiem. Występowałam wówczas jako Wanda Zdrojewska. W Poznańskiej

Fot. — K. Przychodzki

Operze doszłam nawet do roli Stelli w „Opowieściach Hoffmanna”. Co prawda jeszcze „pod trzema gwiazdkami”, gdyż nie miałam ani dyplomu aktorskiego ani żadnej innej szkoły artystycznej, ale to już było coś...

Na tym kończyłam naszą serię wspomnieniową, zatytułowaną „Proszę mówić — słuchamy”. Sądźmy, że się Wam podobała, a tym samym spełniła swoje zadanie.

Od przodownika do outsidera

KOSZYKÓWKA

I LIGA ŻENSKA

- Wawel — Gwardia W-wa 51:37
- Wisła — Olimpia 72:59
- Drukarz — Łódzki KS 32:47
- AZS Wr. — AZS AWF 47:74
- Polonia — Lech 44:41

1. Wawel Kraków 10 19 576:405
2. AZS AWF 10 18 667:437
3. Wisła Kraków 10 18 552:484
4. Olimpia P-ń 10 17 554:484
5. Polonia W-wa 10 16 548:518
6. Gwardia W-wa 10 15 396:438
7. Lech P-ń 10 13 497:516
8. AZS Wrocław 10 12 407:527
9. Łódzki KS 10 12 427:571
10. Drukarz W-wa 10 9 333:551

O PUCHAR EUROPY

Polonia W-wa — Panteriem (Helsinki) 96:78

BOKS

PUCHAR PZB JUNIORÓW

- Lublin — Rzeszów 18:4
- Białystok — Bydgoszcz 11:11
- Kraków — Opole 13:9
- Katowice — Łódź 12:10
- Wrocław — Zielona Góra 16:6

ZAWODY TOWARZYSKIE

Wrocław — Heros (Hamburg) 20:0

Raid do Monte Carlo

W ostatecznej punktacji XXIX Rajdu do Monte Carlo zwyciężyli kierowcy Niemieckiej Republiki Federalnej. Ekipy (NRF) na samochodach marki Mercedes 220, które wystartowały z Warszawy, zajęły trzy pierwsze miejsca. Jeryna polska załoga Weiner — Frank startująca na samochodzie Simca, która brała udział w ostatecznej próbie, jaką była jazda okrężna, ostatecznie została sklasyfikowana na 44 miejscu. W konkurencji kobiet zwyciężyła załoga angielska Pat Moss i Ann Wisdom.

Rekord Konrada

Australijski pływak — Jon Konrad, ustanowił ostatnio rekord świata na 220 jardów, wynikiem 2:01,9 min. (o)

W Toto-Lotku

wylosowano w niedzielę następujące numery: 10 (hokej na lodzie), 12 (jazda szybka na lodzie), 18 (maraton), 36 (spadochroniarstwo), 39 (strzelstwo), 49 (żużel) oraz dodatkowo 48 (zeglarstwo). W sobotnich zakładach piłkarskich stwierdzono 7 rozwiązań z 11 trafieniami — wygrane po 12.276 zł i 64 rozwiązania z 10 trafieniami — po 1.343 zł. (PAP).

Od piątku turniej bokserski — w kwietniu mecz Polska-NRF

Rozmowa z prezesem POZB - J. Knakiem

Dokładnie za trzy dni, w najbliższy piątek 29 bm. rozpoczyna się w naszym mieście najbardziej atrakcyjna impreza pięściarska bieżącego roku: III przedolimpijski turniej „Trybuny Ludu” i Polskiego Związku Bokserskiego. Na temat przygotowań do tej imprezy „Głos” przeprowadził wczoraj rozmowę z prezesem Poznańskiego Okręgowego Związku Bokserskiego — p. Józefem Knakiem.

— Panie Prezesie, czy oprócz turnieju „Trybuny Ludu” Poznań zobaczy w roku bieżącym także inne atrakcyjne zawody?

— Owszem, otrzymałem oficjalne zawiadomienie, że 10 kwietnia odbędzie się w Poznaniu międzypaństwowe spotkanie pierwszych bokserskich reprezentacji Polski i Niemieckiej Republiki Federalnej. Będzie to jedyny dotychczasowy wojenny mecz pierwszych zespołów obu państw rozgrywany w Poznaniu. Mecz Polska II — NRF odbędzie się we Wrocławiu, 12 kwietnia.

— Czy może Pan naszym Czytelników poinformować o szczegółach organizacyjnych turnieju przedolimpijskiego?

— Turniej, który rozpoczyna się w piątek, uważamy za prestiżową i najważniejszą imprezę pięściarską organizowaną w Poznaniu. W pierwszym dniu, 29 bm. (Kino „Targowe”) odbędzie się 12 walk w waga: koguciej, lekkopółśredniej i ciężkiej (startuje w nich po ośmiu zawodników). Otwarcie turnieju o godz. 19.

W sobotę odbędzie się 20 walk we wszystkich wagach. Początek imprezy o godz. 19 w hali MTP nr 16 (Cyrk „Aeros”).

W niedzielę rozegranych zostanie w tej samej hali także 20 walk, po czym nastąpi uroczyste zakończenie turnieju. Początek niedzielnych, rozstrzygających o zwycięstwie walk — o godz. 10.

— Kiedy rozpoczyna się sprzedaż biletów?

— Bilety, których ceny ustalono na 25 zł (miejsca ringowe), 21 i 16 zł (siedzące) oraz 10,50 zł (stojące) sprzedawane będą począwszy od dziś w „Orbisie” przy ul. Czerwonej Armii i w sekretariacie POZB — Plac Kolegiacki 17, pokój 104 (od godz. 12—19).

— Otrzymałmy listy od naszych Czytelników, którzy za-

pytują czy miejsca będą numerowane. Co Pan Prezes może o tym powiedzieć?

— Sympatycy boksu mogą być spokojni. Naszym zdaniem wszystkie miejsca muszą być numerowane. Tę jedyną słuszną propozycję przedstawimy dzisiaj przedstawicielowi Państwowego Przedsiębiorstwa Imprez Sportowych, które jest organizatorem poznańskiego turnieju.

Rozm. — T. K.

W niedzielę, z okazji oficjalnego otwarcia hali AZS-u przy ul. Młyńskiej odbyło się spotkanie koszykarzy pomiędzy zespołem I-ligowej Lecha i II-ligowej drużyny poznańskiej akademików. Zawody zakończyły się omaal sensacyjnie. Przez cały czas prowadził AZS i dopiero w końcówce Lechici przeważyli szalę zwycięstwa nieznacznie na swoją korzyść (65:61). Na zdjęciu: fragment spotkania pod koszem Lecha (zawodnicy w ciemnych koszulkach).

Fot. — K. Przychodzki

W niedzielę 13 marca start III ligi piłki nożnej

Niedzielne doroczne zebranie sprawozdawcze Poznańskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej zdecydowało, iż rozgrywki ligi okręgowej rozpoczną się 13 marca, a zakończą 11 lipca. W związku ze zmianą systemu mistrzostw (od bieżącego roku obowiązywać będzie system jesienno-wiosenny) przerwie letniej drużyny III ligi rozegrają ponadto pierwszą rundę mistrzostw 1960/61 roku.

Zebranie POZPN wypowiedziało się za utrzymaniem dotychczasowej ilości zespołów w klasach A i B. Ponadto wyrażono poparcie dla planu reorganizacji I i II lig piłkarskich. Okręg poznański wypowiada się za utrzymaniem w 1960 roku 12 drużyn w I lidze i 24 — w II, oraz za rozszerzeniem w przyszłym roku I ligi do 14 drużyn i zmniejszeniem II ligi do 18 drużyn.

Ta ostatnia decyzja jest szczególnie ważna, ponieważ — jak się dowiadujemy — niektóre okręgi zamierzają na

walnym zebraniu Polskiego Związku Piłki Nożnej wnieść wniosek o likwidację II ligi (m)

Ostrowia prowadzi w III lidze kosza

Do końca rozgrywek pozostało jeszcze zaledwie pięć kolejek spotkań. Przewodniczący tabeli zmieniają się prawie co tydzień. W niedzielę dotychczasowy przewodnik Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejszą przewagę. Trzeba jednak zaznaczyć, że w tym okresie gry kilku zawodników Victor Jarocin, doznał smrotnej porażki w Ostrowie. Pierwszą część meczu odbywała się przy lekkiej przewadze Ostrowian, która do przerwy prowadziła siedmioma punktami i dopiero na 8 min. przed końcem spotkania zdobyła celnymi strzałami wyraźniejs